

U ovom broju:

- OSNOVICA ZA MIROVINU
- AKCIJA ZAGREBAČKE »ARENE«
- NEOČEKIVANI OBRAT
- SA PUTA U SOVIJSKI SAVEZ
- U PARTIZANSKIM BUNKERIMA
- DRNISKE LIJETNE TEME
- PLAKETE ZASLUŽNIM SPORTSKIM RADNICIMA
- DRUGA VATERPOLO LIGA

Šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — RBOJ 724 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 3. KOLOVOZA 1966.

Sa svečanog otvorenja mosta preko šibenskog zaljeva

NOVI MOST SPAJA DVIJE OBALE

MIKA ŠPILJAK PUSTIO U SAOBRAČAJ MOST PREKO ŠIBENSKOG ZALJEVA — RADOVI IZVRŠENI U REKORDNOM ROKU — JEDINSTVEN PRIMJER JUGOSLAVENSKE MOSTOGRADNJE — ČESTITKE I PRIZNANJA UPUĆENE GRADITELJIMA — PRVOG DANA TISUĆE AUTOMOBILA PROŠLO U OBA PRAVCA.

U srijedu, 27. srpnja oko 9 sati predsjednik Izvršnog vijeća Sabora Mika Špiljak simboličnim presjecanjem vrpce pustio je u saobraćaj most koji spaja dvije obale živopisne rijeke Krke kod Šibenika. Svečanosti puštanja mosta, pored nekoliko tisuća građana Šibenika i okolnih mjesta, te domaćih i inozemnih motoriziranih turista, prisustvovali su i Nikola Sekulić — Bunko, član CK SKJ, inž. Boris Bakrač, predsjednik Republičkog vijeća Sabora, Stjepan Iveković, sekretar Sabora SR Hrvatske, Ivo Senjanović, zamjenik saveznog sekretara za saobraćaj, inž. Stjepan Lamer, direktor Zajednice za ceste Hrvatske, Vicko Krstulović, član CK SKH, inž. Zvone Jurišić, predsjednik Skupštine kotara Split, Jure Bilić, sekretar Kotarskog komiteta SK Split, savezni i republički poslanici ovoga kraja i predstavnici JNA i susjednih komun.

Već rano izjutra tisuće građana krenulo je prema novom mostu. Mnogi od njih išli su pješice. S obje strane obale rijeke Krke poredalo se na tisuće vozila svih tonaža i registracije, a uz obalu, ispod mosta, nalazilo se stotinu čamac i motornih lađa. Oko 9 sati kolona automobila protezala se praktički od Vodica do Šibenika. Svi su čekali trenutak kada će most biti pušten u saobraćaj. I čuveni šibenski trajekti »došli« su na svečanost i brodskim sirenama najavili »da su i oni za most.« Slavje i raspoloženje naroda bilo je veliko, a sam objekt okičen zastavama i transparentima pružao je impozantnu sliku.

Svečanost puštanja mosta u saobraćaj otvorio je Ante Milošević, predsjednik Općinskog odbora Socijalističkog saveza Šibenik. Zatim je o važnosti mosta za šibenski kraj i jugoslavenski turizam uopće govorio Jakov Grubišić, predsjednik Skupštine općine Šibenik, koji je među ostalim, istakao da ova radna pobjeda pada baš u godini kada Šibenik slavi 900-godišnjicu svoga spomena i na dan, kada narodi SR Hrvatske slave 25-godišnjicu ustanka. Stoga će ovaj događaj ostati u trajnoj uspomeni stanovnika Šibenika i zapisan u njegovoj historiji. Jakov Grubišić je zatim odao puno priznanje projektantu inž. Iliji Stojadinoviću, rukovodiocu gradili-

šta inž. Stanku Šramu, poduzetima »Mostogradnja« i »Kamenar«, te svim radnicima i stručnjacima. Kraj svog govora završio je riječima, »da ovaj most povezujući dvije obale preko ušća rijeke Krke predstavlja daljnji bogat prilog izgradnji saobraćaja i socijalizma u našoj zemlji.«

Nakon toga je inž. Stjepan Lamer govorio o tehničkim i konstrukcionim rješenjima koji su primijenjeni pri gradnji ovog objekta, istakavši da je u svijetu slična metoda primijenjena samo na jednom mostu u Argentini. Među ostalim, on je rekao i to — da dužina mosta iznosi 390 metara, dužina luka 251 metar, širina mosta 10,5 metara, a visina iznad mora 36 metara, te da je u most ugrađeno 6.620 m³ materijala u iskope za temelje, 5.193 m³ betona i armiranog betona, 910 m³ prednapregnutog betona, 614 tona armature, 45 tona kablova za prednaprežanje, 470 tona čelične skele za betoniranje i da ukupna vrijednost radova na mostu sa rampom iznosi 1,6 milijardi starih dinara. Inž. Lamer posebno je istakao smjelu koncepciju projekta, statički proračun, tehniku građenja i izvođenja — koji su primijenjeni na ovom mostu, te odao veličko priznanje kolektivu beogradske »Mostogradnje«, koja je bila najpovoljniji ponuđač na međunarodnoj licitaciji i koja je dosad u zemlji izgra-

dila 383 mosta i jedan veliki u inozemstvu, a čija ukupna dužina iznosi 36 kilometara, i koja je uz to gradila i brojne tunele, hale, silose, rezervoare i sl. Posebno priznanje odao je inž. Lamer projektantu Iliji Stojadinoviću, čija je koncepcija da se most gradi od armiranog i prednapregnutog betona, s lukom sandučastog presjeka i konstrukcije od prednapregnutih montažnih greda, a sve bez uobičajenih skela. Kod betoniranja zadnjih metara u tjemenu luka montirane su jake hidraulične prese koje su preuzimale potisak od 6.500 tona. S takvim načinom izvođenja i za dužinom luka od 251 metar nigdje još nije izveden takav objekt. Izgradnjom ovog mosta, rekao je inž. Lamer, na cijeloj dužini Jadranske turističke ceste odvijat će se neometan saobraćaj. U ovoj i slijedećoj godini još predstoje neki radovi na izgradnji cesta koje će u nutrašnjost zemlje povezivati s obalom.

Govoreći o značaju mosta za jugoslavenski turizam, drug Mika Špiljak odao je veliko priznanje radnicima beogradske »Mostogradnje«. Pri tome je istakao da je most najljepši poklon Šibeniku za njegov 900-godišnji jubilej, a dar narodu Hrvatske za 25-godišnjicu narodne revolucije i ustanka u Hrvatskoj. Zatim je drug Mika Špiljak simbolično presjekao vrpce i time

pustio most u saobraćaj. Odmah zatim mostom je prodefiliralo oko 150 vozila Auto-moto društva iz Šibenika, a onda i kolona brojnih motoriziranih turista.

Prvo vozilo koje je prošlo novim mostom bio je autobus splitske registracije 57-11. Time je ujedno prestao i rad šibenskih trajekata, koji su u prvih šest mjeseci ove godine ukupno prevezli 92.470 motornih vozila.

Šibenski most izrastao iz surih litica u kanjonu najljepše dalmatinske rijeke — krivudave Krke, novi je dragulj Jadranske turističke ceste koja na dužini od 800 kilometara spaja sjevernu sa južnom jugoslavenskom obalom. Most je veoma značajan za daljnji razvoj turizma i privrede u zemlji, posebno jadranskog područja. Jer, ne treba zaboraviti da je šibenski zaljev bio najneuralgičnija tačka jadranskog saobraćaja. Motorizirani turisti znali su u kolonama, dugim po nekoliko kilometara s jedne i druge

Nastavak na 2. strani

Dan ustanka svečano proslavljen

Dan ustanka — 27. srpnja svečano je proslavljen na šibenskoj općini. Proslava je bila obilježena tradicionalnim svečanostima koje su održane u Vodicama, Rupama, Sonkoviću i Sapinom Docu. Na zboru koji je organiziran u Sapinom Docu okupljenim mještanima govorio je Marin Matijaš, član Izvršnog odbora Udruženja boraca NOR-a Šibenik. On je evocirao uspomene na slavne dane narodnooslobodilačke borbe, a govorio je i o provođenju u život odluka IV plenuma CK

SKJ. Svečanost je završena kulturno - umjetničkom priredbom i sportskim natjecanjima. Stanovnici Putičana i otoka Kaprija Dan ustanka su proslavili otkrivanjem spomen-ploča i spomenika. U Putičanima je otkrivena spomen-ploča, a u Kaprijama spomenik poginulim borcima i žrtvama fašističkog terora, djelo arh. Marina Segvića. Istog dana otvoreni su društveni dom u kojem se, između ostalog, nalazi ambulanta, čitaonica i restoran.

Politički aktiv raspravljao o Brionskim odlukama

U ponedjeljak 1. o.m.j. JURE BILIĆ, sekretar Kotarskog komiteta SK Split održao je u velikoj dvorani Doma JNA predavanje na temu odluka IV plenuma CK SKJ. Predavanju, koje je sa diskusijom trajalo blizu dva i po sata, prisustvovalo je nekoliko stotina političkih aktivista Šibenika.

U podužem izlaganju drug Jure Bilić osvrnuo se na protekle političke događaje i nizom zanimljivih opservacija učinio svoje predavanje veoma zanimljivim. Drug Bilić je naglasio potrebu da se sve negativnosti povezane uz pojedine ličnosti — ako ih ima — otvoreno iznose, da se javnost neophodno mora upoznati sa svim onim što je u tom pravcu učinjeno, jer je to također od velike važnosti. Međutim, podvukao je, sve teškoće i propuste treba rješavati u duhu jugoslavenskog socijalističkog patriotizma, a to znači hladno, trezveno i ljudski.

U diskusiji je učestvovalo nekoliko istaknutih društvenih radnika Šibenika, koji su u svom izlaganju podržali odluke posljednjeg plenuma CK SKJ.

Povodom IV plenuma CK SKJ

U Šibeniku mnogo rasprava

U posljednjih mjesec dana održani su na našoj općini brojni sastanci organizacija SK, te radnih kolektiva i društveno-političkih organizacija i organa. Glavne rasprave vođene su povodom odluka IV plenuma CK SKJ, a karakteriziralo ih je slijedeće: u početnoj fazi — bezrezervna podrška IV plenumu CK SKJ i oštra osuda tendencija koje su se u našem društvu pojavile, te zainteresiranost da se odluke Brionskog plenuma provedu dosljedno i na našoj komuni, tj. da se odlučnije razvija samoupravni sistem, da se potpuno provede raspodjela prema radu i da se javnost upozna s nekim negativnim pojavama na našem području.

U posljednji mjesec dana održani su na našoj općini sastanci organizacija SK, te radnih kolektiva i društveno-političkih organizacija i organa. Glavne rasprave vođene su povodom odluka IV plenuma CK SKJ, a karakteriziralo ih je slijedeće: u početnoj fazi — bezrezervna podrška IV plenumu CK SKJ i oštra osuda tendencija koje su se u našem društvu pojavile, te zainteresiranost da se odluke Brionskog plenuma provedu dosljedno i na našoj komuni, tj. da se odlučnije razvija samoupravni sistem, da se potpuno provede raspodjela prema radu i da se javnost upozna s nekim negativnim pojavama na našem području.

U drugoj fazi došlo je do nekoliko sastanaka, na kojima se oštro, često i neprincipijelno, uz odsustvo mjere i lične odgovornosti, govorilo o nekim događajima koji su prošlih godina bili predmet rasprava u našem gradu. Zalosno je što su pri tom neki drugovi zapadali u krajnje emotivne i strastvene diskusije, što su išli toliko daleko da se čak i lično vrijeđaju.

U najnovije vrijeme pojavila su se i mišljenja da neki drugovi namjerno i tendenciozno iznose netačnosti i da bi se prema takvima trebalo drukčije postupati.

Svakako, veoma je interesantno i simptomatično da u nekim raspravama nisu učestvovali i oni koji su bili direktno imenovani u govoru nekih diskutantata (bilo da se radi o poduzetima ili pojedincima) i da se stiče utisak kako se jedan sastanak od nekih drugova želio koristiti da se kritikuje drugi, što može dovesti do težih posljedica.

U gornjem svjetlu karakteristična su tri sastanka: skup preživjelih boraca i revolucionera (održan 25. srpnja uveče, oko 200 prisutnih), prvi plenum novoizabranog Općinskog komiteta SK (održan 26. srpnja ujutro) i sastanak Političkog aktiva općine Šibenik (održan 1. kolovoza uveče, oko 300 prisutnih).

Na sastanku preživjelih boraca i revolucionera referat je podnio Melkior Udovičić, predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a, koji je iznio dosta primjedaba na društveno-politički život u našoj komuni, ističući, pored ostalog, da je bilo pojava zataškivanja kad se radilo o pojedincima, a s druge strane i otkaza ili premještanja na radno mjesto s nižim primanjima onih koji bi ukazivali na slabosti. Uz to, naglasio je on, bilo je slabosti pri izboru rukovodstava, bilo je samovolje, zapošljavanja po vezama, korištenja društvenih sredstava u privatne svrhe, nezakonitog podizanja vikendica i turističkih kredita, dijeljenja boračkih penzija onima koji nisu bili u borbi, itd. On je u svome referatu istakao kako se u Vodicama povodom puštanja na slobodu špijuna Josipa Crljenka stvorio problem, kako se nepravilno podijelilo oko 200 tisuća dinara iz kase uzajamne pomoći boračkih organizacija u Šibeniku, kako se neki ljudi ponajviše kao opaše i kako našoj javnosti treba što prije objasniti događaje iz TEF-a, Luke, Vodovoda, Sipada, poljoprivrednih zadruža, Elektrik, Mesoprometa, Autotransporta, ribarskog kombinata »Kornat« i drugih.

U diskusiji koja se razvila na temelju referata rečeno je dosta optužbi na rad pojedinih poduzeća i rukovodilaca, često i veoma žučljivih i pretjeranih. Diskutant Duško Relja kritički se osvrnuo na referat i iznio da u njemu ima čudnih, uvredljivih, netačnih i tendencioznih konstatacija, a naročito u odnosu na državnu bezbjednost.

Ivo Mišura je rekao da treba ispitati odnos između organa vlasti i Općinskog komiteta, te zašto je društveno samoupravljanje na našoj općini još uvijek opterećeno birokratizmom, tj. zašto ono kod nas nije išlo. Treba utvrditi, rekao je on, koliko je Komitet bio spreman za rješavanje i ima li između nama takvih koji su kočili i

Nastavak na 2. strani

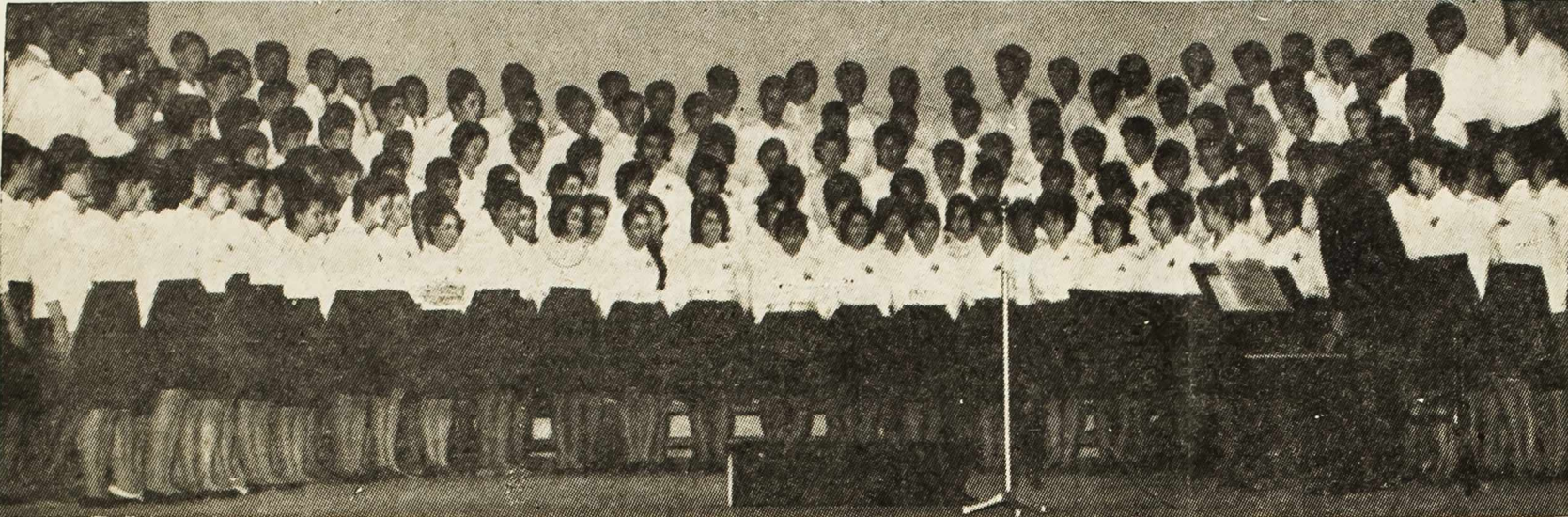
Pogled na Šibenik i Kanal

AKCIJA „ARENE“ »SVI ZA SVE«

ŠIBENIK - STARI KREŠIMIROV GRAD - ODUŠEVljENO PRIHVATIO AKCIJU GRAĐANI DAJU I VIŠE NEGO JE ZATRAŽENO

Plemenitu akciju koju vodi »Arena« oduševljeno su prihvatili i građani Krešimirova grada. Svaki onaj s kojim smo razgovarali predlagao je čak i više nego što smo u početku razgovora očekivali.

Zbor Pedagoške gimnazije Šibenik

ASJA MAKOTI, sekretar Centra za scensku kulturu i Festival djeteta u Šibeniku: »Akcija je vrlo interesantna i humana. Bit ćemo u stanju da damo prihod od nekih naših predstava. Radna zajednica će o tome raspraviti na svojoj prvoj sjednici — prije godišnjih odmora. Nastojat ćemo da Festivalsko vijeće da preporuku svim pionirskim i omladinskim kazalištima u zemlji da se uključe u ovu akciju i organiziraju predstave u korist oboljele djece od distrofije mišića. Sigurna sam da će se to prihvatiti.«

BRANKO FULGOSI, direktor kino-poduzeća »Šibenik«: »Toj humanoj akciji pridružujemo se i mi i dat ćemo tri predstave u korist oboljele djece koja se nalaze u banji Fojnici.«

SREČKO MACURA, upravitelj Osnovne škole Skradin: »O akciji koju vodi »Arena« već i dosad sam razgo-

varao sa svojom suprugom. Vjerujem da će je prihvatiti svi Skradinjani i da ćemo u tome sigurno uspjeti. Lično ćemo dati priloge ja i moja supruga.«

IVANKA HULJEV, čistačica i član Upravnog odbora Muzičke škole Šibenik: »Ja ću biti ta koja će urgirati da ova škola organizira koncert u korist oboljele djece. Pratila sam taj slučaj i odmah pomislila da svi moramo pomoći, svaki onaj koji nešto osjeća. Dali smo koncerte za Skoplje, Indiju i Vijetnam, pa ćemo i za to. Da su bliže, ja bih im lično pomagala. Sastajemo se 26. kolovoza, ja ću biti na odmoru, ali ću doći na sastanak i iznijeti plemenitost ove akcije. Ako neće nitko dati, ja ću sama poslati koliko budem mogla.«

JOSIP BURIC, sekretar krojačko-uslužnog poduzeća »REVIJA«: »Akcija je humana i svakako je treba pomoći.

Naša pomoć sastojat će se ili u novcu ili u materijalu — nekom odijelu, hlačama i slično. O tome ćemo donijeti odluku krajem kolovoza. Bio sam u Stubičkim Toplicama, u banji, gdje sam vidio oko 130 nepokretnih osoba i još tada sam se uvjerio koliko je takvima pomoć neophodna. Apeliram i na druge radne organizacije da se priključe ovoj najhumanijoj akciji.«

ARSEN DEDIĆ, interpretator i kompozitor zabavnih melodija: »Nalazim se na odmoru u Šibeniku, kod roditelja, gdje sam došao poslije teške saobraćajne nesreće u Rijeci. Čekaju me probe za festival u Splitu, pa nastupi u hotelu »Jadran« u Tučepima, a nakon toga gostovanje u Poljskoj, gdje nastupam na međunarodnom muzičkom festivalu, predstavljajući naš »Jugoton«. Upravo pišem tekst za »Uspavanku Fojnici«, koju će komponirati kompozitor Ljubo Kuntarić. Pored toga, pi-

šem još jednu dječju pjesmu, koja će se nalaziti s druge strane ploče »Uspavanke Fojnici«. Ja ću ih i pjevati. Svi honorari, autorska i izvođačka prava idu u prilog djece oboljele od distrofije mišića. Osim toga, već sam se dogovorio da ću početkom jeseni održati samostalno solistički koncert u Zagrebu i da sav prihod bude namijenjen djeci. Inače, od rujna, kad ću imati više slobodnih termina, stojim na raspolaganju za bilo koju akciju koja ide u prilog djece u Fojnici, i to besplatno, jer mi je akcija »Arena« osobito shvatljiva pošto sam i sam otac djevojčice od tri i po godine.

Provodim mnogo vremena u razmišljanju kako da napišem tekst za »Uspavanku Fojnici«, jer treba napisati pjesmu koja će biti dokument ove akcije i ovog trenutka, a ujedno i popularna, tj. da je prihvatili široki krug slušalaca. Ploča na kojoj će biti snimljena »Uspavanka Fojnici« imat će savezno obilježje, jer će učesnici u stvaranju ploča biti iz svih naših republika.«

STIPE BALJKAS, predsjednik Upravnog odbora Narodne glazbe i poslova radionice u Tvornici elektroda i ferolegura: »Pozdravljamo humanu akciju tjednika »Arenex«, koja je otvorila rubriku »Svi za sve«, za pomoć oboljeloj djeci u Fojnici. U tom smislu Narodna glazba iz Šibenika sa zadovoljstvom se odaziva pozivu da upriliči promenađni koncert u gradu Šibeniku i da tim skromnim učešćem doprinese građani najhumanijih oblika za djecu.«

JOSIP VIKARIO, voditelj omladinskih amaterskih dramskih grupa u tvornici lakih metala »Boris Kidrič«, Tvornici elektroda i ferolegura i Medicinskoj školi: »Slazem se sa akcijom i bezuvjetno, uz ne znam kakve žrtve i napore, treba je podržati i pomoći djeci koja boluju od opasne bolesti. Mi ćemo svoj skromni udio u toj akciji dati sa dvije predstave. Pozivamo sve omladinske amaterske grupe da se odazovu toj plemenitoj akciji. Recite Vici Vukovu da sam mu ja preporučio da se i on odazove ovoj akciji, a nadam se da će se odazvati i Majda Radić, solistica opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.«

IVO LIVAKOVIĆ, direktor Gimnazije i predsjednik RKUD »Kolo«: »Od prvog dana upoznat sam sa akcijom »Svi za sve«. Pridružujem se toj humanoj akciji koju vodi »Arena«. Naše društvo učinit će sve što može za oboljelu djecu u Fojnici. Preporučujem da i ostala KUD iz cijele zemlje održe koncerte u korist djece.«

CVIJETA RAJIĆ, službenica »Dalmacija-turista« u Šibeniku: »Akcija koju vodi »Arena« »Svi za sve« do sada je najhumanija akcija. Kada čitam napise o djeci oboljeloj od distrofije mišića, koža mi se prosto naježi. Od svojih skromnih sredstava šaljem svoju prvu pomoć od 5.000 starih dinara. Novčani prilog koji je tako skroman je sa željom da djeca osjete moju pomoć i da im se što prije vrati radost i da brzo ozdrave. Apeliram na sve službenice širom naše zemlje da učestvuju u ovoj akciji, koja je zbilja najhumanija.«

ROSANDA ERCEGOVIĆ i **KATARINA MIKŠIĆ**, učenice iz Šibenika: »Pažljivo pratimo »Areninu« plemenitu akciju »Svi za sve« i izražavamo svoje želje da pomognemo mladim ljudima koji se nalaze prikovani opakom bolešću. Ovih dana uputit ćemo svoje novčane priloge.

Anketu vodili:
NURIJA ROSIĆ i **JOSIP GRBELJA**

Povodom IV plenuma CK SKJ

Nastavak sa 1. strane

koji su vodili nazadovanju. »Interesantno je da nitko ne demantira objavljene slabosti — rekao je — »Mi ne možemo da zbog 10-15 ljudi, koji su se birokratizirali i ustoličili, podnosimo slabosti. Na rješenja organa čeka se po 5-6 mjeseci, iako je uprava modernizirana, a kadrovi s fakultetskom spremom« — dodao je. Uz to, on je postavio i ovo pitanje: »Dokle ćemo konstatirati da radničko samoupravljanje ne ide i biti grad s prosječnom najvišom žalbom koje su upućivane različitim republičkim i saveznim organima?«

Božo Čulić je zamjerio Dušku Relji na njegovoj diskusiji i govorio o nekim negativnim pojavama na našoj komuni. **Vicko Sprljan** je također diskutirao o nekim problemima, te o pitanju špijuna Crljenka i o zatvornim odnosima među nekim starijim revolucionerima u Vodicama. **Ive Parat** diskutirao je o komunistima koji su sami vratili partijske knjižice, te o onima koji su išli u crkvu, osuđujući i jedne i druge. **Aco Vlačić** diskutirao je o slučaju »Autotransport«, »Mesopromet« i o još nekim pojavama. O tome kako je 150 komunista na sastanku osnovne organizacije SK predložilo svoga člana za novi OK SK, a kako on nije usao u novi OK, već kandidat Kadrovske komisije — diskutirao je **Korać. Cedo Polak** je diskutirao o tome kako se u gradu stvara nepovjerenje prema Općinskom komitetu SK i iznio slučaj iz ribarskog kombinata »Kornat«, a u vezi raspodjele nekih sredstava, tj. kako je Komitet tražio da mu se taj slučaj objasni, a kako je odgovoreno da ne čitaju novine. Ponovo je o »Mesoprometu« diskutirao **D. Relja** i istakao kako je javni tužilac iz Zadra, koji je vodio taj proces, rekao da odgovornosti nema, već da su ljudi čak i nepravedno napadani. O »Autotransportu« i o tome što se u njemu događalo diskutirao je **Nakić. Drago Živković** je pored ostalog, govorio o tome da ljudi traže da ih se izvjesti o raznim stvarima. Ostali diskutanti govorili su o nekim konkretnim problemima i pojavama, spominjući poimenice one koji bi, po njima, trebali da sada odgovaraju, ili pak one čiji bi slučaj navodno trebalo preispitati.

Čudno, a pomalo i simptomatično kod nekih diskutanta s ovog sastanka bilo je to što su suviše naglašavali kako su sada penzioneri i kako se ne boje da sada kažu istinu, jer se stekao dojam kao da smiju diskutirati samo penzioneri, te kao da je tek sada došlo njihovo vrijeme da kažu istinu.

U svojoj diskusiji na ovom sastanku **drug Jure Kaštelan** je istakao da je sadašnji proces demokratizacije od neprocjenjive koristi i da Brionski plenum nije simptom našeg nazadovanja, već naše smjelosti da ukažemo na slabosti i da kvalitetnije idemo dalje u razvijanju društva i međuljudskih odnosa.

U utorak, 26. srpnja, održan je sastanak Općinskog komiteta SK, na kojem se, pošto su izabrani sekretarijat i komisije, prešlo na raspravu povodom odluka IV plenuma CK SKJ. O tome je plenum upoznao sekretar Općinskog komiteta SK **drug Cedo Polak**, koji je, među ostalim, rekao da mnoga pitanja koja neki drugovi postavljaju imaju karakter zastarjelih i da se slabost diskutira o onom novom što predstoji pred našom komunom. Zatim je **drug Polak** iznio primjedbe koje postavljaju osnovne organizacije SK, ističući da se one u glavnom odnose na slijedeće: da politička rukovodstva u nekim stvarima nisu na vrijeme reagirala (slučaj »Vo-

dovoda«, »Izgradnje«, ribarskog kombinata »Kornat«, što je **drug Polak** objasnio), da je bilo slučajeva neopravdanog isključenja iz radnih organizacija, da je bilo teškoća u školama, da organizacije SK na selima ne pokazuju dovoljnu želju da se njihova pitanja rješavaju, da organizacije SK diskutiraju o »Mesoprometu« i »Autotransportu«, da se stvar zaoštrila oko špijuna Crljenka, da ima neriješenih pitanja u Skradinu i Primoštenu, da građani pričaju da se nepravilno grade kuće i podižu turistički krediti, da organizacije SK slabo raspravljaju o samoupravljanju i nagradivanju u poduzećima, da ima raznih mišljenja o integraciji trgovine, o međuljudskim odnosima, i slično. Na kraju je **drug Cedo Polak** naglasio da će o tim pitanjima u toku kolovoza raspravljati osnovne organizacije SK i da će one na tim sastancima davati i prijedloge za novi sistem rada.

U svojoj diskusiji **Duško Relja** je, među ostalim, naglasio da neki drugovi pokušavaju zloupotrijebiti IV plenum, tj. da nekome imputiraju ono što nije učinio i da je takvih pojava bilo na sastanku preživjelih boraca i revolucionera. Uz to, on je rekao da u »Vodovodu« neki ljudi ne biraju sredstva da neke rukovoditelje ocene, da je u sudskom postupku Ivanu Lipoviću bilo nereguliranih stvari, da postupak nije vođen kako treba. Po njegovu mišljenju, nekim ljudima u »Vodovodu« trebalo je reći da njihovi postupci nisu ni moralni, ni ljudski, ni partijski, da za njih kao da ne postoje ličnosti predsjednika općine, sekretara komiteta i drugih. U daljnjoj diskusiji on je rekao da su se novinari u slučaju »Vodovod« služili »nedozvoljenim« materijalima, da su javnosti dali samo jednu stranu medalje, da su predstavnici štampe bili pozivani na rasprave o Lipoviću, ali da su odbili da dođu. »Valjda su i oni mislili da su pogriješili« — rekao je, te dodao da je i jedna službenica u općini pronevjerila 600.000 dinara od socijalne pomoći, a da štampa o tome nije htjela pisati.

Drago Živković je diskutirao o tome kako neki ljudi koriste sadašnje vrijeme da se busaju kako je netko drugi kriv što su oni grijehili, te kako takvi okupljaju oko sebe grupice i kako im ovi nasjedaju. Uz to, on je rekao da je referat koji je podnesen na sastanku preživjelih boraca i revolucionera napisan sa stvarima iz naffalina, što je dalo povoda onima drugima da onako diskutiraju i sve napadaju, da se sada u Vodicama ide toliko daleko da se sumnja u partijsnost nekih revolucionera i boraca i da je tamo stanje takvo da se sada nastoji uzeti se dobiti što više ljudi.

Krešo Nikolac je istakao da je situacija u Vodicama preozbiljna i da joj treba pažljivo pristupiti. On je istakao potrebu jednog sastanka novinara i Izvršnog odbora Općinskog odbora SSRN.

Tome Krunić je rekao da je veći dio ljudi nezadovoljan nekim stvarima, naročito kad se radi o privilegijama, raspodjeli stanova, o zapošljavanju, turističkim kreditima i slično. On je naglasio da se među ljudima razvija psihoza, pa i preko štampe, kao da su svi lopovi, kao da je sve nepravilno što se radilo, da se preko štampe potencira da u Šibeniku postoje zataškivači.

Mirko Knežević je diskutirao o nekim slabostima i tendencijama, te o smjernicama za buduć rad. Na kraju je postavio pitanje zašto su **Cedo Polak**, **Ante Milošević** i **Ciro Milutin** bili podnijeli ostavku na rad u Službi društvene kontrole. Na to pitanje odgovorio je **Cedo Polak**, istakavši da su ostavke povukli i da sada rade.

Ante Milošević je, među ostalim, rekao da većina teritorijalnih organizacija SK i građana nema povjerenja u sadašnja rukovodstva na općini. Na sva pitanja koja se postavljaju, rekao je on, mora se dati odgovor, pa ma kako ona bila stara. Ali, rekao je on, treba pripaziti na neprijateljske i tendenciozne istupe koji se sada pojavljuju.

U završnoj riječi **drug Cedo Polak** rečeno je da će komunisti aktivno učestvovati u lomljenju svega onoga što među njima ne valja, da treba osnovati komisiju koja bi pripremila materijale o svemu što se govori, da štampu treba postaviti kao nosioca informacija i da će se krajem kolovoza ili početkom rujna javnosti iznijeti stvari koje je interesiraju.

Sastanak Političkog aktiva održan je u ponedjeljak (1. kolovoza) i o najnovijoj situaciji u zemlji i na našoj općini govorio je **drug Jure Bilić**, sekretar Kotarskog komiteta SK Split. Među ostalim, on je rekao da ni nakon mjesec dana od IV plenuma nema dovoljno konkretne akcije, te da ljudske odnose treba riješiti na najhumaniji način, da ljudima treba objašnjavati konkretne stvari (i riješiti ih), da ima ozbiljnih stvari na kojima građani

zamjeraju (pitanje »Rivijere« i slično) i da treba brže reagirati na kritike.

U diskusiji na tom sastanku učestvovali su i **Petar Škarica**, koji je osudio neke diskusije sa sastanka preživjelih boraca i revolucionera i sam sastanak u cjelini. To isto učinio je i **drug Ivanda**, ograđujući se od toga sastanka i tvrdeći da je bio nepripremljen. On je naglasio da je kod nas bilo slabosti, i to dosta, ali da se na tome ne treba izvištvati, te da je ono što je rečeno na sastanku boraca u ponedjeljak stvar pojedinaca, a ne predsjedništva SUBNOR-a u cjelini. I **Milo Vlahov** je osudio neke diskusije sa sastanka boraca, te govorio o problemu koji se pojavio u Vodicama, kao i o rivalstvu nekih drugova.

Naredna dva diskutanta oštro su zamjerila govornicima, sa ovog sastanka što nisu diskutirali i na sastanku boraca koji je održan u ponedjeljak.

Na kraju je **drug Jure Bilić** ukazao na potrebu da se i šibenski komunisti trebaju što humanije, aktivnije i bolje uključiti u rješavanje problema komune.

J. Grbelja

Novi most

Nastavak sa 1. strane

strane zaljeva, čekati više sati da ih splavi prebace kako bi nastavili put magistralom u pravcu Splita i Zadra. To čekanje nije im bilo prijatno, jer se šibenski ugostitelji nisu pobrinuli da ih posluže osvježavajućim pićem i jelom. Sasvim je bila razumljiva njihova ljutnja. Metar po metar pomicali su se u dugoj koloni i pržili na vrelom suncu. Od srijede 27. srpnja graditelji mosta, radnici beogradske »Mostogradnje« i ovaj drevni grad stavili su im na raspolaganje novi most i tako oni nesmetano mogu putovati magistralom uzduž Jadrana i brzo stizati u lijepa turistička mjesta i uživati u njima za vrijeme svog godišnjeg odmora.

J. Grbelja

J. Jakovljević

Sa svih strana

Muzej grada Šibenika razvio je u posljednje vrijeme svestranu aktivnost. Pored priprema za postavljanje izložbe »9 stoljeća Šibenika«, stručnjaci Muzeja prići će ovih dana arheološkim iskapanjima na lokalitetu »Kosa« kod željezničke stanice Vrpolje. Tamo je, naime, nedavno pronađena starohrvatska nekropola.

Najvjerovatnije sredinom kolovoza u Šibeniku će se održati osnivačka skupština Poslovnog udruženja poljoprivrednih organizacija. Kako se očekuje, u Poslovno udruženje ući će 31 poljoprivredna za-

druga s područja šibenske komune i poduzeće »Vinoplod«.

Ako se namaknu potrebna financijska sredstva naš grad dobit će uskoro lijep izložbeni prostor. Naime, stručnjaci Konzervatorskog zavoda za Dalmaciju adaptiraju crkvu Sv. Barbare za stalni izložbeni prostor. Tu bi se otvorila stalna izložba sakralnih predmeta koji se čuvaju u šibenskim crkvama.

Podružnica »Dalmacijaturista« u Šibeniku priređuje izlet u Italiju (Ankona—Rim—Napulj). Cijena tog izleta je 66.000 starih dinara, a prijave se primaju u upravi šibenske filijale do 1. rujna.

Kako se utvrđuje osnov za mirovinu - preračunavanje osobnih dohodaka

Naši se osiguranici ne snalaze u tome kako se osobni dohoci koji ulaze u osnov za mirovinu preračunavaju ni kako se mirovine usklađuju s kretanjem troškova života. Zbog toga ćemo objasniti ta dva vrlo značajna instrumenta za određivanje, odnosno preračunavanje mirovina.

Kod određivanja mirovine jedan od najznačajnijih elemenata je osnov za mirovinu. Taj se osnov utvrđuje od prosječnog mjesečnog iznosa osobnog dohotka iz određenog obračunskog razdoblja.

Obračunsko razdoblje iz kojeg se uzimaju osobni dohoci u pravilu je razdoblje od posljednjih pet godina osiguranja prije stjecanja mirovine. To razdoblje može biti i pet uzastopnih godina osiguranja u posljednjih deset godina osiguranja ili bilo kojih uzastopnih deset godina osiguranja (ako je to za osiguranika povoljnije).

Kao godina osiguranja uzima se kalendarska godina u kojoj je osiguranik ostvario osobni dohodak ili naknadu osobnog dohotka za najmanje 6 mjeseci staža osiguranja. Ne uzima se, dakle, kao godina osiguranja ona kalendarska godina u kojoj je osiguranik ostvario osobni dohodak ili naknadu za vrijeme manje od 6 mjeseci, nego se ta godina izostavlja iz obračunskog razdoblja. U tom slučaju se obračunsko razdoblje produžava unazad, i to za onoliko godina koliko je potrebno da se dobije određeno razdoblje, s tim da to razdoblje ne može zadirati u vrijeme prije 1. I 1961. godine.

Prednje pravilo vrijedit će od 1. I 1970., tj. dok se ne navrši pet godina od dana primjenjivanja Osnovnog zakona o mirovinskom osiguranju. Međutim, do 1970. godine, dakle u prelaznom periodu, za mirovinski osnov uzima se prosječni mjesečni iznos osobnih dohodaka ostvarenih u obračunskom razdoblju od 3, 4 i 5 godina osiguranja prije i poslije 1. I 1965, zavisno o godini u kojoj osiguranik ostvaruje mirovinu, i to:

- u razdoblju od 3 godine, ako se mirovina ostvaruje u 1965. i 1966. godini;
- u razdoblju od 4 godine, ako se mirovina ostvaruje u 1967. i 1968. godini;
- u razdoblju od 5 godina, ako se mirovina ostvaruje u 1969. i daljnjim godinama.

Sve te osobne dohotke iz ranijih godina koji ulaze u mirovinski osnov treba uskladiti s dinamikom kretanja općeg prosjeka osobnih dohodaka do godine umirovljenja. Usklađivanje tih osobnih dohodaka vrši se preračunavanjem (valorizacijom) ostvarenih osobnih dohodaka iz svake pojedine godine iz obračunskog razdoblja, i to na nivo osobnih dohodaka u posljednjoj godini prije ostvarivanja mirovine. To se postiže pomoću valorizacijskih koeficijenata koje utvrđuje skupština Republičke zajednice socijalnog osiguranja početkom svake godine a na temelju zvaničnih statističkih podataka Republičkog zavoda za statistiku o kretanju prosječnih osobnih dohodaka svih zaposlenih radnika u protekloj godini. Naime, prosječni mjesečni iznos osobnih dohodaka ostvaren u svakoj godini obračunskog razdoblja množi se utvrđenim valorizacijskim koeficijentom za svaku godinu i tako se njihova vrijednost dovodi na nivo prosjeka osobnih dohodaka iz posljednje godine prije umirovljenja. Iz toga proizlazi da se ne valoriziraju osobni dohoci ostvareni u godini u kojoj osiguranik odlazi u mirovinu ni osobni dohoci koje je ostvario u prethodnoj godini prije umirovljenja. Ti osobni dohoci uzimaju se u nominalnom iznosu. Valorizirani i nevalorizirani osobni dohoci se zbroje i podijele s brojem godina (3, 4, 5) iz obračunskog razdoblja. Tako dobiveni iznos čini mirovinski osnov od kojeg se određuje mirovina prema dužini mirovinskog staža.

Valorizacijski faktori utvrđuju se svake godine zbog toga što se prosjek osobnih dohodaka svih zaposlenih radnika u jednoj republici u pravilu povećavaju u svakoj godini.

Naša Republička zajednica socijalnog osiguranja utvrdila je valorizacijske faktore za preračunavanje osobnih dohodaka ostvarenih u 1961, 1962, 1963. i 1964. na nivo osobnih dohodaka iz 1965. za osiguranike koji odlaze u mirovinu u 1966. godini ovako: za 1961: 234,5 posto; za 1962: 211,5 posto; za 1963: 178,5 posto; za 1964: 139,5 posto;

Primjer: osiguranik ostvaruje mirovinu 1. VIII 1966. Obračunsko razdoblje za mirovinski osnov je 1. I 1964. do 31. VII 1966. Prosječni osobni dohoci koje je osiguranik ostvario u tom obračunskom razdoblju iznose: u 1964. godini 38.000, u 1965. godini 52.000 i u 1966. godini 58.000 starih dinara.

Valorizira se samo osobni dohodak ostvaren u 1964, i to na nivo osobnih dohodaka iz 1965. (godina prije umirovljenja), dok se osobni dohoci iz 1965. i 1966. uzimaju u nominalnom iznosu. Dakle, prosječni mjesečni osobni dohodak iz 1964. od 38.000 preračunavamo koeficijentom 139,5 posto i dobivamo novi preračunani iznos od 53.010. Zbir svih osobnih dohodaka iznosi: 53.010, plus 52.000, plus 58.000 jednako je 163.010, što podijeljeno sa tri godine daje prosječni iznos od 54.340, i taj iznos predstavlja mirovinski osnov.

U ovom obračunu treba dalje objasniti da su osobni dohoci ostvareni u vremenu od 1. I do 31. VII 1965. iznimno bili manji od onih ostvarenih od 1. VIII 1965. u vremenu reforme. Zbog toga se i ti osobni dohoci ostvareni od 1. I do 31. VII 1965. iznimno preraču-

navaju na osobne dohotke od 1. VIII do 31. XII 1965, i to faktorom koji utvrđuje također republička zajednica socijalnog osiguranja. Naša Republička zajednica utvrdila je valorizacijski koeficijent od 129,16 posto, jer su se osobni dohoci u vremenu od reforme, tj. od 1. VIII do 31. XII 1965. povećali za taj postotak u odnosu na vrijeme od 1. I do 31. VII 1965.

Neka u našem gornjem primjeru ostvareni osobni dohodak u vremenu od 1. do 31. VII 1965. iznosi 280 hiljada, a od 1. VIII 1965. godine 344.000 starih dinara. Osobni dohodak od 280.000 valoriziran sa 129,16 posto iznosi 361.648, što zbrojeno sa iznosom od 344.000 čini za cijelu 1965. godinu 705.648 ili prosječno mjesečno 58.804 dinara. Sada ukupno zbrojeni osobni dohoci iznose: 53.010 (valorizirani za 1964) više 58.804 (valorizirani I-VII 1965) plus 58.000 jednako je 169.814, koji iznos, kad se podijeli sa tri godine, daje prosjek 56.605, što predstavlja mirovinski osnov.

Takav obračun, odnosno preračunavanje osobnih dohodaka vrši se za osiguranika koji ostvaruju mirovinu poslije 1. I 1966.

Onim osiguranicima koji su ostvarili mirovinu ponovom Zakonu u 1965. osobni dohoci iz prijašnjih godina (1961-1963) preračunavali su se na nivo osobnih dohodaka iz 1964. Ta valorizacija vršila se valorizacijskim koeficijentima ovisno o visini tih osobnih dohodaka (8 grupa), i to po regresivnoj skali (manji osobni dohoci s većim koeficijentom, a veći osobni dohoci s manjim koeficijentom) koje koeficijente je utvrdila Republička zajednica socijalnog osiguranja. Međutim, II novinom Zakona određeno je da se utvrdi jedinstveni valorizacijski koeficijent za sve osobne dohotke, bez obzira na njihovu visinu. Ti koeficijenti utvrđeni od strane naše Republičke zajednice iznose: za 1961: 168 posto, za 1962: 152 posto i 1963: 128 posto.

Tim novim jedinstvenim valorizacijskim koeficijentima mogu se koristiti svi oni uživaoci mirovina koji su umirovljeni u 1965. godini prema novom Zakonu, ako je to za njih povoljnije od onih već primijenjenih različitih regresivnih koeficijenata. Novo preračunavanje vrši se samo po zahtjevu uživaoca, a tako preračunana mirovina pripada od 1. I 1966. ako je zahtjev podnesen do 30. VI 1966, a inače od slijedećeg mjeseca po podnošenju zahtjeva.

Primjer: NN je ostvario mirovinu od 1. IV 1965. U mirovinski osnov uračunali su se osobni dohoci iz 1962, 1963. i 1964. (1965. ne dolazi u obzir jer nije ostvaren osobni dohodak za najmanje 6 mjeseci osiguranja). U tom slučaju preračunavaju se osobni dohoci iz 1962. i 1963, i to na nivo osobnih dohodaka iz 1964. (prethodna godina od umirovljenja, a ta se godina ne preračunava).

Recimo da je prosječni mjesečni iznos osobnih dohodaka u primjeru iznosio: za 1962: 42.000; za 1963: 75.000, a za 1964: 91.000 st. dinara.

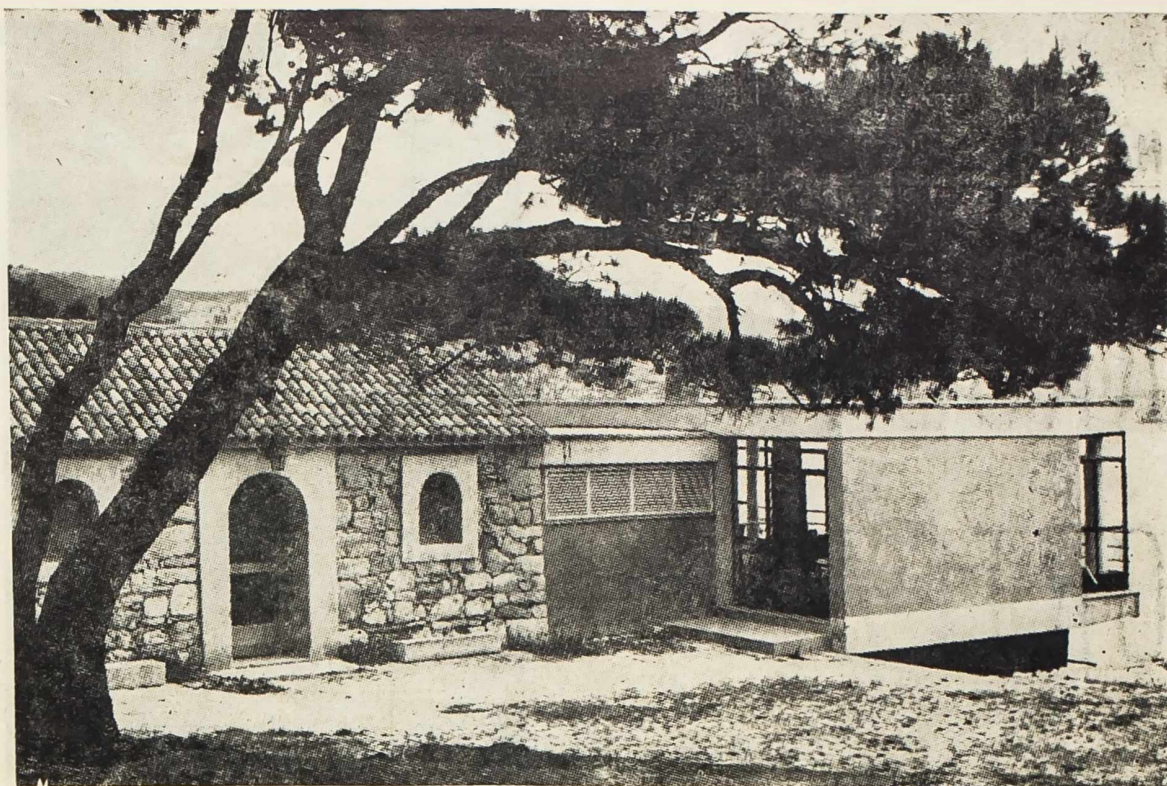
U 1965. godini (prije II novine) mirovinski osnov utvrđen je ovako: osobni dohodak iz 1962. preračunan je s koeficijentom 147 posto (za sve osobne dohotke od 40.000 do 50.000) i iznosi 42.000 puta 147 posto, jednako je 61.740; osobni dohodak za 1963. s koeficijentom 121 posto, jednako je 90.750. Mirovinski osnov je iznosio 61.740, plus 90.750, plus 91.000 (ne preračunava se), jednako je 243.490, podijeljeno sa 3 jednako je 81.163, i po tom osnovu je utvrđena mirovina.

Sada, poslije Druge novine Zakona, tj. donošenjem jedinstvenih valorizacijskih koeficijenata, mirovinski osnov bio bi ovakav:

Prosječni osobni dohodak za 1962. valorizira se jedinstvenim koeficijentom od 152 posto (za sve osobne dohotke iz te godine) i iznosi 95.000. Mirovinski osnov: 63.840, plus 96.000, plus 91.000 (ne valorizira se), jednako je 250.840, podijeljeno sa 3 jednako je 83.613. Taj osiguranik po jedinstvenom koeficijentu ima veći mirovinski osnov nego po regresivnoj skali, po kojoj mu je mirovina već određena u 1965. godini. Zbog toga, ako on podnese zahtjev, mirovina će mu se ponovo preračunati po novom povoljnijem mirovinskom osnovu.

Valja napomenuti da preračunavanje osobnih dohodaka iz prijašnjih godina (1961-1963) po novim jedinstvenim koeficijentima za svaku godinu nije povoljnije za svakog uživaoca mirovine koji je ostvario mirovinu u 1965, nego su povoljniji oni regresivni koeficijenti koji su i primijenjeni prilikom utvrđivanja mirovine.

Ivo Ramijak

Kupalište Martinska

Da li je s novim mostom Šibenik dobio nove turiste?

Neočekivani obrat

Prije puštanja mosta preko rijeke Krke, u Šibeniku se o turizmu nagađalo koješta. Govorilo se kako će grad ostati bez turista i kako će ga autobusne linije mimoći, tj. kako će s mostom praktički nestati i šibenskog turizma.

O najnovijoj situaciji u Šibeniku pojavili su se i neki komentari. Oni su prvenstveno odraz ličnih razmatranja i ličnih utisaka nakon prvih događaja.

Stvar zapravo stoji ovako. Prije puštanja mosta u saobraćaj u gradu su gotovo svi ležajni kapaciteti bili stalno zauzeti. Zahtjevu gostiju više se puta nije moglo udovoljiti. Ali, u toku dana u gradu tada nije bilo mnogo gostiju.

Čim je most pušten u saobraćaj, dogodilo se ono čemu se malo tko nadao. Grad je odjednom postao pun vozila i stranih turista. Ali, samo u toku dana! Na spavanju se nisu zadržavali. Tako je u kućnoj radinosti opala potražnja za ležajima za čak 40 posto, u hotelu »Jadran« za još više, dok se hotel »Krka« još drži na »starom nivou«. I prodaja suvenira u prodavaonicama »Domusa«, »Dal-

macijaturista« i »Kornata« ostala je u istom opsegu.

Jedino je naglo porasla potražnja za jelima u restoranima i za proizvodima na tržištu.

Tako je, na primjer, prvog

dana poslije puštanja mosta u saobraćaj hotel »Krka« prodao 700 ručaka, što je ujedno i rekord hotela u njegovu dugogodišnjem radu.

Čini se ipak da je Šibenik potpuno zatajio u pogledu propagandnih tabli i panoa, te u pogledu trgovačkih usluga, jer su one zaista kritične!

J. G.

„BRODOKOMERC“ U NOVIM PROSTORIJAMA

Krajem prošlog mjeseca ispostava riječkog »Brodokomerca« u Šibeniku preselila je u novoadaptirane prostorije na Obali oslobođenja, neposredno uz filijalu Jugoslavenske pomorske agencije. Radove je izvelo komunalno poduzeće »Kamenar«. Ispo-

stava posjeduje novo skladište koje obuhvaća prostor od 50 kvadratnih metara. Adaptacioni radovi i oprema koštaju oko 5 milijuna starih dinara. Tom prilikom održana je skromna svečanost kojoj su prisustvovali predstavnici Skupštine općine i nekih radnih organizacija.

KRATKE VIJESTI

U ŠIBENIKU boravi grupa od trideset omladinaca iz Trenčina u Čehoslovačkoj koji u organizaciji Općinskog komiteta Saveza omladine provode godišnji odmor u Primoštenu. Čehoslovački omladinci nalaziti će se u Primoštenu do 5. kolovoza, kada zajedno s grupom članova Saveza omladine iz Šibenika putuju za ČSSR.

U TVORNICI LAKIH METALA »BORIS KIDRIČ« pušten je u rad kvartostroj koji služi za valjanje tankih traka. Tvornički kolektiv investirao je u taj stroj milijardu i 200 milijuna starih dinara.

AUTOMATSKU TELEFONSKU centralu dobili su Vodice i Tribunj. Puštanjem u rad ovih centrala oba mjesta uključena su na automatsku telefonsku mrežu u zemlji. Ove centrale su od velikog značaja za daljnji razvoj tu-

rističke privrede Vodica i Tribunja.

ANSAMBL NARODNIH PJESAMA i igara »Kolo« iz Beograda gostovalo je u Šibeniku u nedjelju 31. srpnja u organizaciji Doma JNA. Ovaj renomirani ansambl pobrao je zaslužan pljesak publike koja je u velikom broju ispunila gledalište.

SA KRUŽNOG PUTOVANJA po Jugoslaviji u Šibenik su

se poslije 25 dana vratili biciklisti Ivo i Jerko Kovač, te Obren Tolj i Gordan Baraka. Oni su proputovavši sve republike, prevalili put od 3 tisuće kilometara. Iz Šibenika su pošli brodom do Rijeke, a zatim su na biciklima prošli kroz Ljubljano, Zagreb, Banjaluku, Sarajevo, Beograd, Niš, Skoplje, Titograd, Dubrovnik i magistralom do Šibenika.

Natječajna komisija »Primoštena« ugostiteljsko, trgovačko, građevinsko i mehaničarsko privredno poduzeće iz Primoštena

raspisuje NATJEČAJ

za popunjenje radnog mjesta

»TEHNIČKOG DIREKTORA PODUZEĆA«

Uvjeti: a) svršeni mašinski fakultet i b) najmanje 15 godina prakse u struci prvenstveno na instalacijama ugostiteljskih objekata.

Rok za podnošenje prijave po ovom natječaju je 15 dana od dana njegovog objavljivanja.

Osobni dohodak prema pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka poduzeća.

Prijavu za natječaj sa dokazima o ispunjavanju gornjih uslova dostaviti Natječajnoj komisiji za izbor kandidata za rukovođa radna mjesta poduzeća.

S otoka Murtera

NA VIŠE KOLOSIJEKA

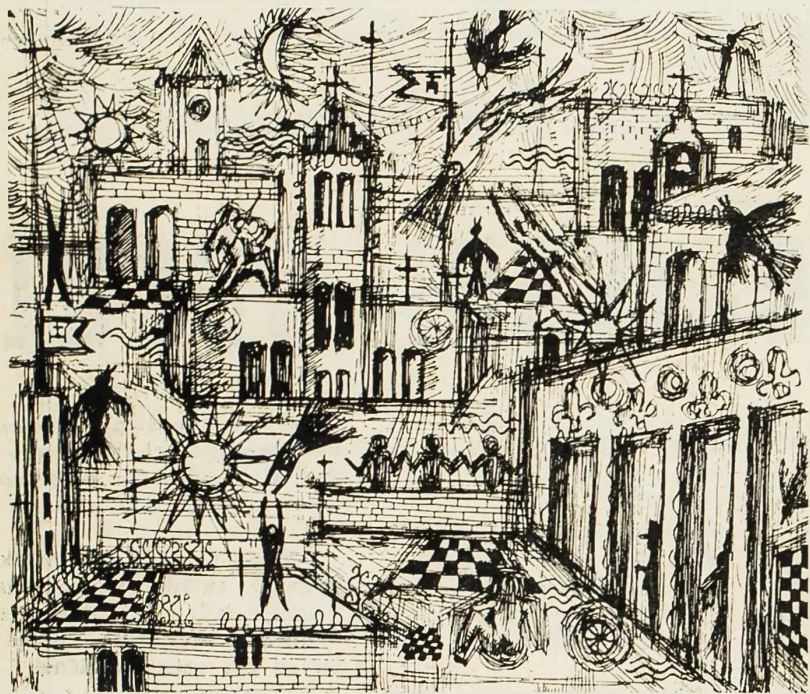
ARSENOV
CRTEŽ

Nakon teške saobraćajne nesreće u Rijeci, Arseno Dedić je doputovao u Šibenik — gdje se u krugu roditelja, kćerke Sandre i sinova glumca Izeta Hajdarhodžića (maloga Igora i Zarka) odmarao i ujedno piše tekst za dvije nove dječje pjesme, od kojih je jedna »Uspavanka Fojnic«.

Upitali smo Arsena da li se još bavi crtanjem i pisanjem literarnih radova. Odgovorio nam je da svoje crteže iz srednjoškolskih dana stalno pregledava i da se nada da će jednom naći slobodno ljetno da malo luta po Dalmaciji i sliku.

Na našu molbu dao nam je jedan crtež iz 1958. godine, kojeg je u stilu starih gravira crtao u Zagrebu, dok je još bio student. »Upravo tada najviše sam mislio o Šibeniku, a crtež sam zamislilo kao zidnu dekoraciju. Nadam se da će je jednoga dana realizirati.«

J.G.

BAROMETAR - ALI NE VREMENSKI

DRNIŠKO LJETO 1966.

Ovogodišnje ljeto kažu mnogi da to i nije, jer kiše su mnogima dosadile. A Drniš u ljetu je samo mali provincijski gradić. U podne potpuno pust, a poslije podne se izvlače iz kuća šetači i lutaju do mosta na Cikoli. Strastveniji kartaši zaigraju karte. Neki pođu u kino, a ostalih priredaba koje bi dale ton ljetu i nema ukoliko ne naiđe kakva organizirana grupa sa mješavim programom, pa pokupi novac prodajući nekus. Međutim, Drniš brine različite svoje brige, a one su ovog ljeta značajne.

bajn da dođe u njihovo selo prepuštali su da pšenicu ovrše kiša — kako sada sa tugom zaključuju. Gromovi su također neprestano pratili lijevanje kiše i vjerojatno svojim »eksplozijama« utjerivali strah u kosti djeci i ljudima na otvorenom polju. Ali, napravili su i štete. Stog sijena od oko 1000 kilograma zapalio je grom Spiri Vukšiću usred polja, a PIK »Petrovo polje« ubio vola i nekoliko jaganjaca.

KVALIFIKACIJE U OPĆINSKOJ SKUPŠTINI

Drniš je nekada vadio za stručnjacima i oni su dolazili i najčešće odlazili. Ponekad veselili što su se bolje plasirali, a ponekad razočarani uvjerivši se, da mala sredina ima svoje nepisane zakone. Zbog toga su Drnišani i osnovali valjda srednju ekonomsku školu da bi zadovoljili svoje nasušne potrebe, a sada ima najmanje tridesetak ekonomista »najkvalificiranijih čobana« kako oni sebe nazivaju, jer mnogi od njih upravo čuvaju krave.

Međutim, upravo ovih dana imao sam u rukama jedan izvještaj Op-

ćinske skupštine u kojem su u brojkama iskazane kvalifikacione moći ovog kolektiva, a te brojke su zabrinjavajuće i navode na mnoga razmišljanja. Stanje na 31. XII 1965. godine bilo je ovako. U Općinskoj skupštini je radilo 86 službenika, od toga su njih 5 imali visoku školu, višu 9, srednju 26, a nižu 46 službenika ili 53%! Iz ovih podataka se neminovno nameće nekoliko zaključaka, a ti su da je previše službenika s osnovnom školom.

Nekada je Drniš trebao stručnjaka. Nekada je osnovao svoju srednju ekonomsku školu. Danas Drniš ima mnoštvo osnovaca u Općinskoj skupštini i mnoštvo ekonomista što čuvaju krave. A kada će se poboljšati kvalifikaciona struktura u Općinskoj skupštini? Valjda kada osnovci odu u penzije ili neki od njih uporniji završi ipak neku školu.

INTEGRACIJA POČELA PA STALA

Trgovačka mreža u Drnišu oдавно ne može da zadovolji građane. »Drniški« dinar odlazi u trgovačke radnje Knina, Splita, Šibenika. Mnoge prodavaonice izgledaju jedno i nehigijenski. Asortiman robe je veoma loš i cijene često čudne. Opskrba građana nije na visini i posluga također. Godinama se gomilaju problemi. Godinama postoje dva mjesna rivala »5. novembar« i OPZ »Gradina« (Ovo ispred OPZ znači opća poljoprivredna zadruga, ali naslov je rebus, jer »Gradina« je isključivo trgovačko poduzeće). Prije mjesec dana izgledalo je da će doći do integracije, pa je napravljena i ekonomska analiza. Počeli dogovori i tada je dobiven odgovor od »Gradine« — NE. Tako ostalo sve po istom, da se ne bi slučajno smanjio broj službenika.

A potrošači po starom, ta tko njih šta pita.

Upravo dok smo ovo pisali, nad Drnišom je počelo vedriti, pa se nadamo da će i naš slijedeći izvještaj biti nešto vedriji.

S. Grubač

Nastup američkog kvarteta

Prema već ranije utvrđenom ljetnom programu, u organizaciji Centra za scensku kulturu i festival djeteta u nedjelju 7. kolovoza nastupa u Šibeniku, u dvorištu crkve sv. Frane, renomirani američki ansambl »The Beaux Arts String Quartet« koji će na programu izvesti djela Haydna, Debussyja i Mozarta. Nastupaju Charles Libove, violina, Stephen Clapp, violina, John Graham, viola i Bruce Rogers, violoncello.

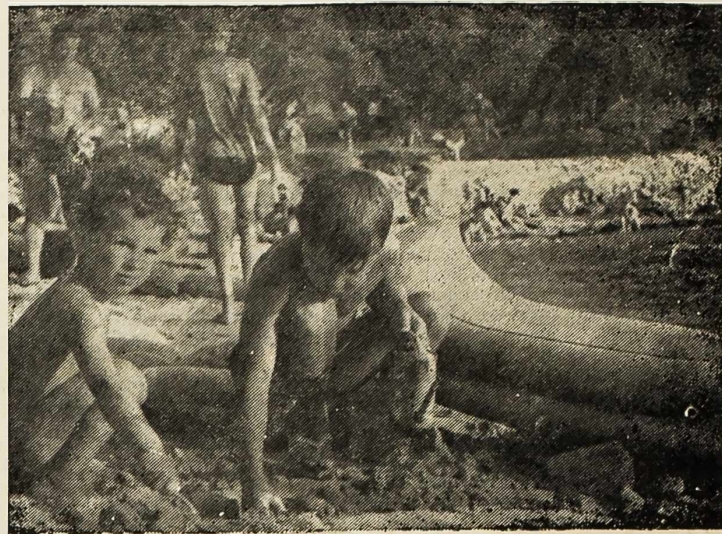
Charles Libove sudjelovao je dosad na raznim internacionalnim festivalima, a 1958. godine u Bukureštu je nagrađen prvom nagradom. Kao solist nastupao je sa poznatim svjetskim orkestrima kako u Americi, tako i u Evropi.

Stephen Clapp je muzičko obrazovanje stekao na Oberlin konzervatoriju i na Mozartovoj akademiji u Salzburgu. Poznat je u svijetu kao koncertmajstor filharmonijskog orkestra u Oberlinu u SAD.

John Graham diplomirao je na univerzitetu u Berkelyu (SAD). Veoma često se pojavljuje na solističkim koncertima u San Franciscu i New Yorku.

Bruce Rogers studirao je na Julliard Scool, a prije pristupanja ovom kvartetu bio je stalan član poznatog trija »New Art«.

Priredba počinje u 21 sat.

Djeca se zabavljaju na plaži

BRANKOV PUT
JE OPRAVDAN

Delegaciju Saveza omladine, koja će krenuti u poluslužbeni posjet Čehoslovačkoj, sačinjavaju mladi proizvođači šibenske komune. Najmlađi među njima je Branko Nanjara iz Brodarice, inače kvalificirani alatničar u Tvornici lakih metala »Boris Kidrič«. Prije mjesec dana navršio je devetnaest godina, a prvog kolovoza navršit će godinu dana radnog staža u najvećoj i najmodernijoj šibenskoj tvornici.

Nedavno ga sasvim slučajno upitamo: Kako ste se uspjeli »probati« do Čehoslovačke, pored tako velikog broja starijih omladinaca u vašem kolektivu?

— Ne znam. Bolje da to upitate one što sa mnom rade u pogonu«.

Odgovor na postavljeno pitanje dobili smo nešto kasnije od nekih drugova iz Tvorničkog komiteta Saveza omladine »Boris Kidrič«.

dinski rukovodilac, a još bolji kao radnik«.

Saznali smo da na svom radnom mjestu ostvaruje prosječan mjesečni osobni dohodak u iznosu od 70.000 starih dinara. To su primanja daleko veća iznad prosječnih primanja nekih drugih kvalificiranih radnika, pa čak i onih sa dužim radnim iskustvom.

Njegov poslovođa, Mladen Belamarić, kaže:

— Zadovoljan sam sa svim radnicima u radnoj jedinici. Za Branka vam mogu reći da je izvanredno dobar i discipliniran. Iako je mlad, ima već lijepo izgrađene radne navike i dosta je vješt pri radu«.

Dakle, iz ovog što smo čuli možemo zaključiti, da je Brankov put u Čehoslovačku opravdan.

Zivko Petković

KIŠA UNIŠTILA LIJETINU

Kiša je ovog ljeta napravila nekoliko paradoksalnih stvari, kojih će se mnogi sjećati. Najprije Cikola je nadošla i noseći naplavine ispod mosta učinila Drniš svježijim. Kiša je pridonijela ovogodišnjem zaista dobrom urodu kukuruza, ali je zato upropastila pšenicu. Poljoprivrednici već nekoliko dana okreću snopce da bi se osušili i upravo kada ih najpogodnije okrenu uhvati ih novi pljusak. Steta je veoma značajna, jer pšenica je u mnogim snopima prokljicala i nekima će to nanijeti veoma teške gubitke. Neki su ljudi doduše mogli ovrći, ali čekajući jedini kom-

„REVIJA“

Šibenik putem javne licitacije prodaje dotrajala osnovna sredstva i to:

1. Stol za peglanje	1 komad
2. Vješalica poniklovana	1 komad
3. Stolić od garniture	5 komada
4. Stolica bez naslona	6 komada
5. Stol — verpang	1 komad
6. Šivača mašina »Singer«	2 komada

Pravo učešća na licitaciji imaju fizičko pravne i građanske osobe.

Licitacija će se održati šestog dana od dana objavljivanja.

Murter

Sa puta u Sovjetski Savez

Diše: Boris Kal

POSJET LENJINGRADU

Lenjingrad: Moskovska avenija

U proteklih 250 godina svoje historije Lenjingrad je bio poprište najbuzdijivijih događaja za ruski narod. Petar Veliki podigao je prijestolnicu a obalama rijeke Neve i Finskog zaljeva, zanesen snagom i moći svoje mperije. Peterburg je ubrzo zasjao svojom ljepotom i veličinom. Ogromne građevine, prostrani trgovi, parkovi, zelene aleje, impozantni spomenici... Džale Neve, nekijh rijeka i pritoka spaja 620 mostova. Već od svoga osnutka Petrogradu djeluje urbanistički ured. Zato su uspješno isplanirani kvarovi, trgovi, široke ulice i velike građevine. Uzduž rijeka i kanala sagrađeni u granitni kejovi, što nije bio lak posao, jer se grad prostire na 101 otoku, oje čini delta rijeke Neve.

Petar I bio je izvanredno inventivan čovjek. U njegovoj ličnosti spajao e duh ratnika, imperatora, radnika koji je poznavao 14 zanata i čovjeka oji je obožavao umjetnost, šale i dosjetke. Taj duh ostavio je svoje agove na urbanizaciju grada i Ljetnog dvorca.

Ovdje su djelovali mnogi ruski revolucionari i umjetnici. Već 1825. odine podignut je ustanak dekabrista protiv cara. Krajem prošlog stoljeća iču marksistički kružoci, koji kasnije prerastaju u Komunističku partiju oljševeka. Ime grada ipak je najviše vezano za Lenjina i oktobarsku reoluciju. Poslije smrti velikog komunističkog vođe 1924. godine grad je dobio me Lenjingrad. Svoje herojstvo posebno je pokazao u 900-dnevnoj blokadi a II svjetskog rata, pretrpjevši velike ljudske žrtve i razaranja.

Današnji Lenjingrad spaja svoju legendarnu historiju sa novim uspjesima u svim oblastima društvenog života. To je sada snažan ekonomski i kulturni entar Sovjetskog Saveza. Najrazvijenije privredne grane su mašingradnja, rodogradnja, proizvodnja obuće i turbina. U njemu živi više od 3 milijuna judi. Na fakultetima i visokim školama studira oko 200.000 studenata.

Da bi se bar djelomično obišlo i pogledalo samo zanimljivija mjesta grada, bilo bi potrebno nekoliko tjedana. Svaka ulica nečim privlači stranca. Sa Nevskog prospekta, jedne od najdužih (oko 5 km) i najljepših ulica enjingrada, može se pristupiti na brojne trgove i historijski značajna njesta. Tamo gdje počinje ulica, odmah uz obale Neve, uzdiže se Zimski Ivorac, djelo arhitekta Rastreljija. U toj zgradi, nekadašnjoj rezidenciji rusih careva, ima preko tisuću prostorija. Sada je tu smješten Ermitaž, jedan od najvećih muzeja na svijetu. Dvorski trg je izvanredne ljepote. Njega okružuje zgrada Glavnog štaba sa slavolukom na kojem su kočije s propetim

konjima. U centru trga podignuta je trijumfalna kolona od mramora, koja simbolizira pobjedu nad Francuzima u ratu 1812. godine. Pločnicima ovoga Trga 1917. jurišali su revolucionarni odredi na Zimski dvorac, gdje se nalazila buržoaska privremena vlada. Znak za pobunu i juriš dao je to-povski hitac sa poznate krstarice »Aurora«. Time je počela oktobarska socijalistička revolucija, koja je značila prekretnicu za čovječanstvo.

Vratimo se opet malo na Ermitaž. U njegovim salama izložena je kolekcija umjetničkih djela sa više od dva milijuna eksponata — koji pripadaju različitim epohama. Među tim kolekcijama najveću pažnju privlači galerija slika. Umjetničke slike glasovitih svjetskih slikara počele su se ovdje sakupljati u drugoj polovini osamnaestog stoljeća. Izložena su djela starog Egipta, Grčke i Rima, pa preko Renesanse sve do naših dana. Posjetilac Ermitaža može vidjeti dva originalna djela Leonarda da Vinčija (Madona Benua i Madona Litta), te radovi Rafaela, Ticianja, Rebranta, Rubensa, Van Goga, Gogena i drugih velikih umjetnika.

Lenjingrad ima oko 50 muzeja. Ako netko želi pogledati djela ruskih umjetnika — Perova, Rjepina, Surikova i drugih, treba otići do Ruskog muzeja.

Ulice su ispresijecane rukavcima i kanalima, tako da Lenjingrad podsjeća na Veneciju. Ni u jednom kvartu starog dijela grada ne može se oteći utiscima koji vraćaju u prošlost. Lenjingrad ipak najviše živi u znaku Lenjina. U muzeju koji nosi njegovo ime čuvaju se predmeti i eksponati koji govore o vodi revolucije. U dvorištu muzeja izložena su oklopna kola iz kojih je Lenjin održao govor po dolasku na Finsku željezničku stanicu. Bio je to travanj 1917. godine, dakle pola godine prije nego su Sovjeti preuzeli vlast. I pored policijskog režima privremene buržoaske vlade, Lenjin se odlučio na takav istup pred narodom, pokazujući svoju hrabrost i hrabrost Partije kojoj je bio na čelu. Bili su to dani najrevolucionarnijeg vrenja u carskoj Rusiji.

U oktobarskim danima, dok su se na ulicama vodile bitke, štab Crvene garde nalazio se u Smoljnom. Tu je živio i radio i Lenjin, rukovodeći revolucijom. Posjetili smo njegov stan iz toga vremena. On se sastoji iz dvije sobe, od kojih je jedna pregrađena. Iza pregrade nalaze se dva željezna kreveta. Jedan je bio Lenjinov, a drugi njegove žene Nadežde Krupskaje. Na malom stolu nalazi se svjetiljka, kombinirana na električku i petrolej. Lenjin je time htio osigurati svoj noćni rad u vrijeme nestanka električne struje. Druga soba služila je kao predsoblje. Tu su suradnici i kuriri donosili izvještaje i ostalu poštu i primali upute od Lenjina. Sve je ovdje jednostavno i skromno, kao što su bili i stanari ovih dviju soba. Na kraju razgledanja stana čuli smo Lenjinove riječi, izgovorene na sjednici Sovjeta. Taj govor, dug tri minute, snimljen je na magnetofonsku vrpcu.

Iskajjevska saborna crkva, koja je smještena na trgu Dekabrista, impresionira svojom impozantnošću, veličinom i bogatim unutrašnjim ukrasima. Njena zlatna kupola visoka je više od 100 metara. Ispod kupole nalazi se osmatračnica s koje se otvara pogled na grad. Nedaleko crkve, na sredini trga, podignut je spomenik osnivaču grada — Petrov I. Taj spomenik, zvan »Bakarni konjanik«, svojom ljepotom predstavlja izuzetnu vrijednost. Uzdiže se na granitnoj stijeni teškoj 2.000 tona, a koja je dovezena iz Finskog zaljeva. Stijena simbolizira veliki morski val.

Na drugoj obali Neve nalazi se Petropavlovska tvrđava. Gradnjom pomorske utvrde Kronshtad, prestao je strateški i vojni značaj tvrđave. Ali, ubrzo zatim ona je promijenila svoju ulogu. Postala je tamničar revolucionara. U njoj su bili zatvoreni Radišev, Černiševski (gdje je napisao roman »Što da se radi«), Gorki, Bauman, dekabristi i drugi.

Za Lenjingrad usko je vezano stvaralaštvo nekih ruskih književnika i umjetnika. Tu su živjeli Lomonosov, Puškin, Njekrasov, Gogolj, Dostojevski i Čajkovski. Ovdje je tragično završio svoj život i Jesenjin. U teškim danima

blokade grada u 1942. godini u Lenjingradu se daje VII lenjingradska simfonija, koju je Šostakovič komponirao kao podstrek herojskoj borbi Lenjingradana.

Grad ima 17 kazališta i 7 koncertnih dvorana. Kulturne ustanove stalno su pune posjetilaca. I pored novih stremjenja i pravaca u umjetnosti, mnogo se njeguju tradicije ruske klasične umjetnosti. Opera i balet »Kirov« nadaleko su poznati po svojim ansablama i kvalitetnim izvedbama. Zatim

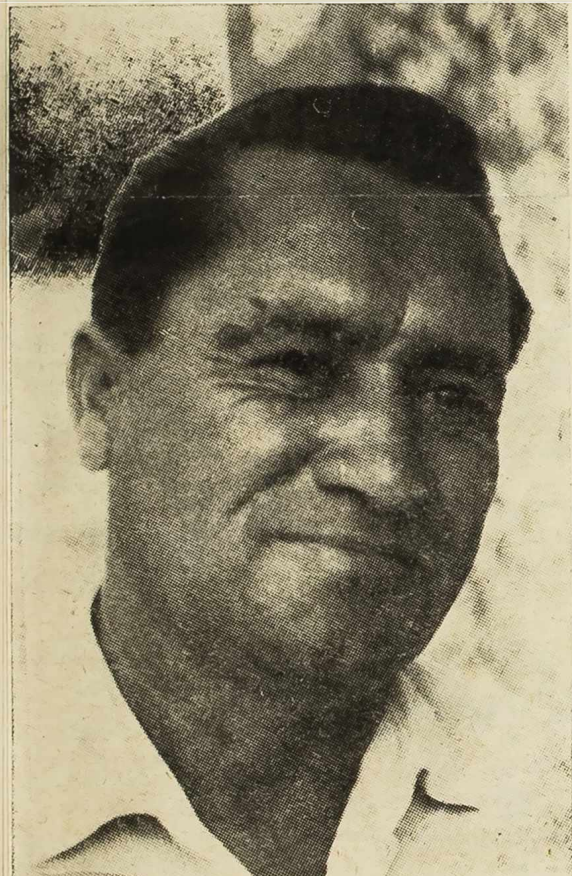
Lenjingrad: Trg ispred Dvorca

dolaze dramska kazališta »Puškin« i »Gorki«, te Kazalište komedije i druga. Ako turist želi vidjeti čuveni Ljetni dvorac, potrebno je nešto manje od sata putovanja autobusom. Nalazi se na samoj obali Finskog zaljeva. Za rata u njemu su bile njemačke trupe, te je dvorac bio toliko oštećen da ni do danas nije potpuno renoviran. Raskošni paviljoni, vodokoci, fontane, statue, parkovi... govore sami za sebe. Jedino na bijedi i mukotrpnom životu naroda carske Rusije mogao je nastati takav sjaj.

Lenjingrad se ne može opisati, bar ne u jednoj reportaži. Ne mogu se opisati ni ti ljudi, koji prolaze Nevskim prospektom, šetaju obalama Neve, Trgom umjetnosti, Kirevim bulevarom... koji se zastavljaju pred spomenicima Lenjnu, Puškinu, Kutuzovu, Suvorovu... koji se voze lijepo uređenim metroom... Oni rado stupaju u kontakt sa posjetiocima njihova grada. Ne treba mnogo vremena pa da se slučajni susret pretvori u poznanstvo. Upoznali smo tako u šetnji nekoliko ljudi. Bilo je to u vrijeme »bijelih noći«. Predložili su nam vožnju čamcem po Nevi. Razumljivo je da smo to rado prihvatili. Krenuli smo ispred zgrade Admiraliteta. Plovili smo do Smoljnog. Pred nama je, obasjan u polarnu svjetlost, veličanstveno treperio Lenjingrad. Takve vožnje obično popraćuje pjesma. Naši znanci pjevali su ruske romanse.

Bila je već prošla ponoć kad smo stigli u hotel. Ulice ni u ovo doba nisu prazne.

Novi dan, novi susreti, novi utisci...

Josip Čoga, zatonski prvoborac: »Bunkere smo gradili na više načina

— Sjeverozapadni zid Angrizove ledine bio je dosta visok — reče Brko i pozove me da podemo tamo.

— Evo, ovdje su ih Talijani sakupili da ih strijeljaju — pokaže na zid. Gledam sliku strijeljanih žena i travu na koju su popadale, i ovu nakon 23 godine: ista trava, ista kupina, divljaka smokvica, pozadi masline, vinograd i poneki rasljasti grm. Zid je sada porušen i preko njega je lako prići.

— Ovdje je Antica bila i preko ovog zida je preskočila, pa pobjegla među masline i gomile u drugoj ledini. Luja Vlahov potražala je za njom, ali su je na zidu pogodili.

— Čuo sam da ste i vi pobjegli sa strijeljanja. Kako ste se prije toga osjećali, a kako nakon bijega? — upitam Brku. On zažmiri očima, sitno se podsmjehne i mahne rukom kao da veli: »Nije to ništa! Eto, dogodilo se da sam još živ!»

— A zapravo je bilo ovako — reče nešto kasnije.

U partizane sam pošao 1941. Tačno 29. studenog 1941, dvije godine kasnije osnovana je Republika, bio sam zatvoren u Vodicama. Nas tridesetak zarobljenih prilikom racije očekivalo je da sutradan budemo strijeljani. Šta uraditi? Može li se pobjeći? Mislili smo, dogovarali se i pokušali. Pobjeglo nas je dvojica: Ante Skroza i ja. Inače smo stričevići. Dvanaest drugova je tada strijeljano, a petnaestak odvedeno u internaciju. Odmah smo otišli u Liku. Prvog ili drugog siječnja Nove 1942. godine našli smo se u Kalebovcu kod Korenice. Snijeg bio zapao da se jedva gazilo, a neprijatelj se pojavio iznenada. Neki svećenik ponudio da nas sakrije u trap za krumpire. A ne, mislio sam, Brko tu neće! »Drž se kune polja i prostora, pa pucaj!« — govorio sam u sebi. Neki iz jedinice skrili se u trap. Kad su neprijatelji naišli, nije im bilo teško da ih otkriju — jer su se stopa na snijegu jasno vidjele. Izvadili su ih i poubijali. Nisam znao da je tada strijeljan i Ante. Komandir mi to nije htio reći, ali, kad je trebalo da idemo, ocdijeljena je neka odjeca. Ja sam dobio šinjel, i to Antin šinjel. Odmah sam ga poznao. Tako sam saznao da Ante više nema u jedinici i da su ga ubili s onima iz trapa. Ajme, kako sam se tada osjećao!

Trenutak šutnje. Brko rukom zakrio oči, pa zatresao malo glavom kao da se ježi od takvih uspomena i pričanja.

— Nešto kasnije obolio sam na očima i ponovo su me vratili na teren Srime. Neko vrijeme vadio sam eksploziv iz morskih mina. A onda opet u lednicu, u teški partizanski rat.

U partizanskim bunkerima

— Da li je na ovom području bilo još prokazanih ili otkrivenih bunkera? — Bilo ih je tri-četiri, tamo prema Jadriji — u zlarinskom terenu. U njima su 1943. otkriveni (prokazani!) i strijeljani članovi KPJ Blaž Vlahov, odgovorni terena Srime, i Ante Palada, te drugovi Marko Čular, Blaž Paškov i jedan drug iz Prvič-Luke.

— Na ovom terenu gram je ubio i nekog Tribunčja?

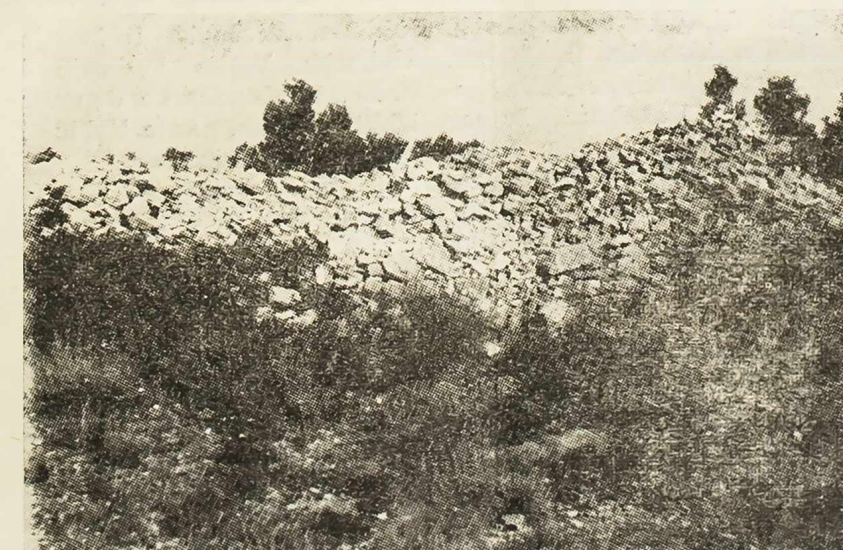
— Je, ubio ga je. Bio je to Ive Štampalija. On, sinovac mu i Željko Ferara utekli su Talijanima također sa strijeljana. Bili su otkriveni u bunkeru. Sva trojica dipila se preko zida i ograde, pa uz vodičke pustare i ledine okolišili u trku Vodiče i našli se na terenu Srime. Tu ih je zatekao pljusak kakav ja nikad nisam više doživio. Sijevalo je i grmilo, tresli se gromovi i tutnjali komadi krupe. Uletjeli oni u bunju da se sakriju. Unutra su zatekli još dvanaestak muškaraca. Ojedačim strahovit pucanj: grom pravo u bunju! Od toga je Ive poginuo, a ostali su bili onesviješteni. Prvi se osvjestio jedan naš drug, koji je — znajući da se nalazimo oko 200 metara dalje — po onom pljuskaju dotrčao k nama i promucuo: »Grom pobio ljude!« Pojurili smo tamo što smo brže mogli. Jedino više nije bilo pomoći za lvu. Eto, kao da je bilo suđeno da pogine. Utekao čovjek od metka, pa naletio na grom.

Zjapi sada bunja prazna i obrasla u travu.

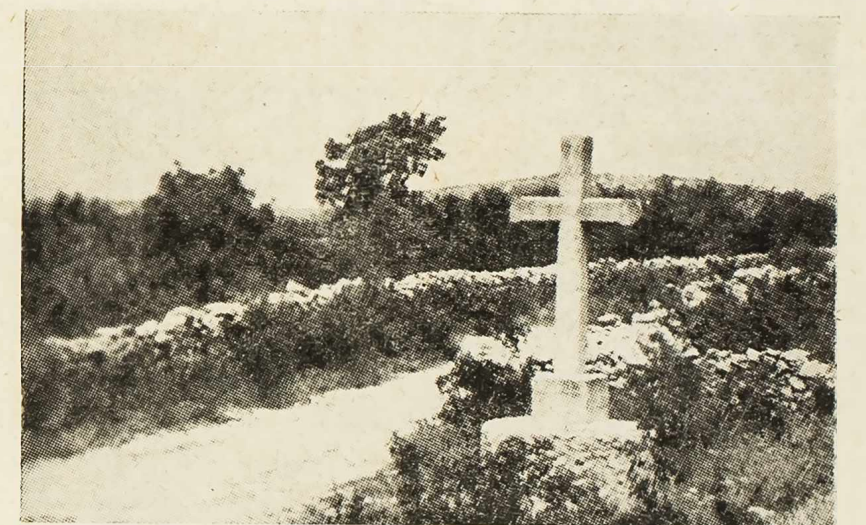
Gušterice prelijeću puteljak pred otvorom. A nekad, 25 godina prije, u njoj su prvi borci sanjali slobodu, slovkali pozive i odluke viših organa, u njoj noću planirali akcije, u nju skrivali materijal. Mala Srime, popaljena i gladna Srime, dala je u prosjeku mnogo boraca i revolucionera. Čovjek, obilazeći utrine, korov i stupice za zečeve, ne može a da se ne zapita: Otkud maloj Srimi toliko hrabrih mladića? Pita se čovjek idući negdašnjim stazama i škriljacima, a pri tom ne odlijeva da se divi i da šutnjom počast odaje strijeljanima. Počast onima koji ispred cijevi utekoše! I malom selu Srimi što dade revoluciji veći i snažniji dio sebe! Put zajednica za Srime upravo dovršila, a nove zgrade i vikend-kućice uz obalu podigle se kao svijetle tačke negdašnjih maštanja i ideala. Maloj Srimi i hrabrim ljudima u nasljedovanje.

Uz novu magistralu u Srimskim lakovama stoji skroman spomenik srimskim borcima i žrtvama fašizma. Gleda ga Brko, a usta mu se pomiču kao da šapću neku tajnu ratnu zakletvu: odsjapanu noću pred strijeljanje, poslije bijega, poslije smrti stričevića Ante, poslije popaljenja Srime, poslije smrti druga Blaža i druga Palade, druga Marka i Paškova, drugova iz partizanskih jedinica i ilegalnih dana u bunkerima... A turisti kraj nas jure novom cestom na odmore i sunce. Dao sam dragi stisak ruke borcu Brki i još trenutak gledao za njim kako se vraća u vinograd da očupa travu piriku.

Deset sati i 20 minuta prije podne. Sunce zaprilo u sitno džbunje kao da hoće sve izgorjeti. Nepoznatim putem krenuo sam od asfaltne magistrale

Zid preko kojeg je Talijanima sa strijeljanja u Srimi pobjegla Antica Spirić

Pred ovim križem zastajali bi talijanski vodovi i pitali: »Gdje su partizani?« A oni su bili u brdima i ogradama iza križa

prema Zatonu. Nigdje nikoga. Ni crnih kosovica, ni putkaza. Nekoliko zmija šarulja ili onih više crnih uteklo u zid ili otplazilo u draču i travu. Jedanaest i 15 minuta prije podne. U Zatonu, pred pragom zadržane zgrade, grupa mladića rašljatim drvom čeka da iz rupe proviri zmija.

— Taman prispio! — pomislih.

— Pustite ljudi, bjelouška je! — reče jedan iz grupe kartaša, udaljen od zmije svega 2 — 3 metra. Upitao sam za Josipa Čogu, zatonskog prvoborca.

— Sad ću ga pozvati! — odgovorio je mladić. Ubrzo su se vratili obojica.

— Evo, ja taman iz vinograda. Vručina je! — reče Joso.

— A ja došao da ponovo odemo tamo. Bunker me interesiraju...

— Idemo, idemo! odgovorio je on.

Putem nismo pričali o ratu i Zatonu, o Dragi Živkoviću i Primorskoj četi, o strijeljanim Zatonkama i blokadi mjesta. Spomenici, ograde i bunker, govorili su o tome više.

— Ovdje su ubili Zatonku — reče Joso i zaokrene puteljkom prema sjeveru. Na jednom raskršću veliki kameni križ obrastao u travu i sparožinu. Zamisljam kako je nekad moralo biti pred njim:

— Stoj! — proderao bi se stariješina bersaljera. I vodovi bi stali.

— Gdje su partizani? Kojim putem do njih?

— Avanti! Avanti!

A prašina bi se digla, jer za ljetnih vručina ovdje se vapnenac mrvl u prah.

— Mikulinac. Ovdje smo podigli spomenik drugovima — reče Joso i nastavi: Marko Antić, omladinski rukovodilac, poginuo u iznenadnom neprijateljskom napadu, Mate Bakrač, poginuo kao političko lice, Blaž Bakrač, borac, poginuo u jednoj bunji, Marko Knežević, poginuo kao borac, Mara Severdija, uhvaćena u bunkeru sa još dvojicom drugova i strijeljana...«

— Vječna im slava i hvala! — piše ispod bijelih slova na crnoj mramornoj ploči. Utišali se ogradni čempresi da mir daju borcima i sjeta da bude veća.

— Idemo napred! — reče Joso. Njegov sin zabacio na rame lovačku pušku, ide za nama.

— Solarica! — zastane Joso u jednom odvojkju među zidovima. To je bilo sklonište za dvije pisane mašine koje su služile terencima i Primorskoj četi. U bunker se ulazilo iz bunje. Pronašli ga Talijani i banda i odnijeli mašine. Sada je bunker srušen. Iz njega nikla i uzrasla kupina. Zaokrećemo sjevernije, prema Docu. Među ovčim hrastovima nedovršeni bunker. Paulk nad njim ispleo mreže.

— Vidite, sada netko ovo koristi za lov na kune! — reče Joso i pokazao na omanji otvor za ulazak kuna u bunker.

Penjali smo se zatim brijegom, uz male vinograde i mlade hrastovike. Bunkerli su bili svuda uokolo.

Završio prvi dio prvenstva
II vaterpolo lige

Sport

„JUGAŠI“ NAJBOLJI

U Korčuli je krajem prošlog mjeseca održano prvenstvo Druge vaterpolo lige na kojemu su sudjelovali »Jedinstvo« iz Zadra, »Rivijera« iz Dženovića, POSK iz Splita, KPK iz Korčule, »Jug« iz Dubrovnika, »Primorje« iz Rijeke, »Bečej« i »Sibenik«. Nakon petodnevnog natjecanja naslov prvaka prvog dijela prvenstva osvojio je »Jug«, koji

je osvojio sve moguće bodove — 14, drugi je KPK sa 12, treće i četvrto mjesto dijele »Bečej« i »Primorje« sa po 8, peto i šesto mjesto zauzeli su POSK i »Sibenik« sa po 5, na pretposljednem mjestu je »Rivijera« sa 4, a zadnje je »Jedinstvo« bez bodova.

»Sibenik« je u jakoj konkurenciji zauzeo peto mjesto,

izvojevavši dvije pobjede i jedan neriješen rezultat. Pobijedio je »Rivijera« sa 5:4, »Jedinstvo« sa 5:3, dok je sa POSKOM igrao neriješeno 1:1. Od »Bečaja« je izgubio sa 0:7, »Juga« 1:5, KPK 2:10 i »Primorja« 1:4.

Drugi dio prvenstva odigrat će se u Sibeniku početkom mjeseca rujna. (jj)

PLAKETE ZASLUŽNIM SPORTISTIMA

Zlatne plakete dobili: Baica, Belamarić i Kolombo

U povodu 25-godišnjice narodne revolucije i 900-godišnjice prvog spomena Sibenika, 26. srpnja su na svečan način podijeljene plakete zaslužnim sportskim radnicima šibenske općine. U ime Saveza za fizičku kulturu Skupštine općine plakete je podijelio predsjednik ove organizacije Nikica Bujas.

Za 10-godišnji aktivan rad brončane plakete dobili su: Engels Alfirev, Tome Antunac, Krste Antunac, Ivo Anić, Tomislav Balin, Stanko Belamarić, Zvone Belamarić, Šime Bujas, Branko Bukić, Slavomir Buble, Ante Bura, Stan-

ko Despot, Ante Deronja, Serdo Dobrota, Josip Dominis, Albert Druter, Stjepan Bašić, Berislav Erceg, Ante Ercegović, Mladen Ercegović, Jožo Ercegović, Vladimir Gold, Miro Jurišić, Sime Jušić, Ante Karković, Ante Kelava, Miloš Knežić, Ivan Lakoš, Jakov Labura, Ante Markov, Dušan Mitić, Živojin Miljuš, Silvestar Periša, Drago Putniković, Uroš Radečić, Josip Radl, Drago Rak, Tomislav Relja, Jakov Stošić, Ante Skorin, Marko Šupe, Marinko Vričić, Ivica Vukov, Josip Vukov, Vice Vukov, Tome Vukov, Ante

Živković, JK »Mornar« i J »Zal«.

Srebrnim plaketama za 20-godišnji aktivan rad odlikovani su: Zlatko Belamarić, Zlatko Bjažić, Ante Bukić, Miro Bujas, Frane Crnogača, Miro Karadžole, Vice Klarić, Dujo Marčić, Stevo Mikšić, Miro Mila Radoje Novak, Nikola Radić, Vlade Slavica, Stanko Tambića i Ante Validžić.

Zlatnom plaketom za 30-godišnji rad na sportskom polju odlikovani su: Ante Baica, Dujo Belamarić i Kamil Kolombo.

PRODAJA ZA DEVIZE
„BAGAT“,
ŠIVAČIH STROJEVA

BAGAT

Imaoci deviznih sredstava u zemlji i inostranstvu kupujte brzo i jeftino »BAGAT« šivaće strojeve za devize.

CJENIK »BAGAT« ŠIVAČIH STROJEVA ZA DEVIZE
(u Američkim dolarima USA \$ i Zapadno Njemačkim markama — DM)

Šivaći strojevi »BAGAT«	Na kabinetima — postolju							
	M-75		M-8 ghc		M-86		portabl kofer	
	USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM
MAJA								
— sa svjetlom bez elektromotora	71	284	68	272	88	352	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	83	332	80	320	100	400	71	284
JADRANKA								
— sa svjetlom bez elektromotora	66	264	63	252	83	332	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	78	312	75	300	95	380	66	264
ANA								
— bez svjetla i elektromotora	63	252	60	240	80	320	—	—
UNION								
— bez svjetla i elektromotora	55	220	52	208	72	288	—	—

Prodaja se vrši i u drugim konvertibilnim valutama po cijenama izraženim u odnosnim valutama, koja odgovaraju gornjim cijenama izraženim u dolarima.

Plaćanje za »BAGAT« šivaće strojeve u devizama vrši se:

- Uplatom iz zemlje ili inostranstva, u korist n. br. 353-1-1 »Vlado BAGAT« Zadar kod Narodne banke, filijale Zadar ili
- Cekovnom uplatom, iz zemlje ili inostranstva, direktno na poduzeće »VLADO BAGAT« Zadar, ili na jednog od njegovih sljedećih zastupnika za prodaju za devize u zemlji i to:

»BRODOKOMERC« — Rijeka, »JUGOEXPORT« — Beograd, »MERKANTILE« — Zagreb, »NA-MA« — Zagreb, »VRACAR« — Beograd, »DALMAKOMERC« — Split, »RAZVITAK« — Metković, »LJUBUSA« — Duvno, »CONTAL« — Ljubljana, »METAL« — Sarajevo, »NAPREDAK« — Imotski, »ELEKTROTEHNA« — Zagreb, »MINCETA« — Dubrovnik, »ROBNA KUĆA BEOGRAD« — Beograd, »TRGOPROMET« — Ljubuški, »RADIO-TON« — Beograd, »TEHNOBRODOMERKUR« — Split, »OHRIDSKI MAGAZIN« — Ohrid, »ROBOPROMET« — Posušje, »ZADRUGAR« — Bitola i »ISTRA« — Pula.

Po izvršenim uplatama u stranim sredstvima plaćanja »BAGAT« vrši isporuku šivaćih strojeva fccu željezničke ili brodske stanice najbliže primaocu šivaćeg stroja, ili primaoci direktno preuzimaju robu od poslovnih jedinica »BAGAT-a« raspoređenih po svim većim mjestima i poslovnim centrima u zemlji.

NE ZABORAVITE! PORED DOBRE KVALITETE UMJERENIH CIJENA. REZERVNIH DJELOVA SERVISNE SLUŽBE I PODUČAVANJA »BAGAT« JE JEDINI PROIZVOĐAČ U JUGOSLAVIJI KOJI DAE 5 ODNOSNO 10-GODIŠNJU GARANCIJU!

U SVAKOJ KUĆI »BAGAT« ŠIVAČI STROJ

»BAGAT« ZADAR

Tko griješi, taj i plaća

S.L.B., državljanin Zapadne Njemačke, boravio je prošlih dana u Primoštenu. Posjetio je i bar u hotelu »Adriatic« i tamo se »sprijateljio« s maliganima. U pijanom stanju porazbijao je stakla na prozorima i vratima i udario Antu Skorina. Zbog tog prijestupa taj strani gost prijavljen je suca za prekršaje, koji ga je kaznio sa 20.000 starih dinara. Okriviljeni je dužan da »Adriaticu« nadoknadi štetu u vrijednosti od preko 200 tisuća starih dinara.

R.H.J. i F.B.V. boravili su u našoj zemlji i uživali gostoprimstvo. Međutim, oni to go-

stoprimstvo nisu pravilno shvatili. Jednom prilikom u tim mladićima progovorila je »germanska krv«. Počeli su, istina u pripitom stanju, vikati »Hajl Hitler«. Kasnije su se htjeli fizički obračunati s komandantom stanice Milicije u Primoštenu. Zbog tog prijestupa ta dva zapadnonjemačka državljanina »posjetili« su suca za prekršaje. R.H.J. kažnjen je sa 30 dana zatvora, a njegov prijatelj F.B.V. sa 20.000 starih dinara.

Da bi se obavljao podvodni ribolov prijeko je potrebno imati uredno izdanu dozvolu. Neki se toga, međutim, ne pridržavaju. Među njima je i znatan broj gostiju iz inozemstva. Belgijski državljanin P.

J.H. kažnjen je zbog toga sa 10.000 starih dinara i oduzimanjem podvodne puške. stim kaznama »umireni« s S.H. i E.G.G. iz Austrije, da je zbog bespravnog ribolova podvodnom puškom zapadnonjemački građanin K.M. kažnjen sa 10.000 starih dinara. (O.R.)

OBAVIJEST

Obavještavam cijenjeno građanstvo da je keramičko-pečarska radnja preselila iz Ulice sedam Omelića Ulicu Paška Zjačića b. b. Vršim montažu svih vrsta kalijevih peći (kamine), te oblaganje, keramičkih pločica, zidnih i podnih »Vinaz« ploča.

Usluge obavljam na tramjesečnu otplatu.

Preporuča se Josip Toth Sibenik

MALI OGLASNIK

SKROMAN STUDENT daje časove i podučava učenike osnovne škole i prvog razreda srednje škole za popravne ispite iz srpskohrvatskog, njemačkog jezika i ruskog jezika. Za učenike iz Sibenika podučavanje vrši u njihovoj kući. Ponude slati na redakciju »Sibenskog lista«, Sibenik, Grubišića 3.

Kupujem zemljište u neposrednoj okolini Sibenika pogodno za gradnju kuće, veličine 1.800—2.000 m², nedaleko od puta i obale mora. Opširnije ponude sa cijenom poslati pismeno. Adresa u oglasnom odjelu »Sibenskog lista«.

OBAVIJEST

Želimo da vam pomognemo da što prije ostvarite svoja prava. Želimo da budete zadovoljni!

Obraćajte nam se za prijepise i umnožavanja svih vaših dokumenata i isprava.

Posjetite novootvoreni:

BIRO ZA PRIJEPISE I UMNOŽAVANJA

»SOLID«

Roko Perkov Sibenik

B. Kidriča br. 31 — Telefon 28-97

Naše usluge su brze, stručne i jeftine. Primamo diktate i prijepise. Svaki vaš zahtjev podnesen na pisaćem stroju bit će efikasniji za vas i za organizaciju koja ga upućuje.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»SIBENIK«: premijera američkog filma — TAJANSTVENA SUSJEDA — (do 5. VIII)

Premijera talijanskog filma — MUZEVI NA KONGRESU — (6—9. VIII)

»ESLA«: premijera mađarskog filma — NEUSTRASIVI — (do 5. VIII)

Premijera mađarskog filma — ŽRTVOVANI — (6—8. VIII)

Američki film — ALADINO-

VA CAROBNA SVJETILJKA (9—10. VIII)

DEZURNE LJEKARNE

Do 5. VIII — Centralna — Ulica Borisa Kidriča. Od 6. do 13. VIII — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

ROĐENI

Sandra, Tihomira i Pave Ercegović; Joso, Ivana i Kate Anić; Kristina, Marka i Katarine Bavdaž; Ivan, Petra i Mande Jović; Rajko, Zvonimira i Milke Blaić; Sandra, Ante i Mladenke Markov; Fredi, Ante i Mande Kežo; Karmela, Jure i Matije Burazer-Turko; Blaženka, Ivana i Ane Martinović; Antonija, Davida i Božice Kursar; Radovan,

Nikole i Joke Vranjković; Kovičljka, Momčila i Marije Milovac; Jasmina, Mira i Smiljane Vukelja; Ivana, Stanka i Duhe Huljev; Božo, Stipana i Anke Periša; Ardenia Svetina i Marije Mijalić; Boro, Ranka i Janje Lalić i Nevena, Nevena i Mirjane Kulušić.

VJENČANI

Ante Meić-Sidić i Marija Palinić; Frane Jurić i Marija Dogan; Ivan Berlja i Marija Belamarić; Nikola Kulušić i Mira Juras; Mate Mrša i Gizela Tabula; Dinko Cvitan i Milka Martinović i Danilo Đekić i Marija Grgas-Tucilo; Ante Vukelja i Anka Kne-

žić; Leo Živković i Marija Živković; Vinko Petković i Anka Marača; Marko Banovac i Milka Peran, Ante Nakić i Mirjana Stipaničević.

UMRLI

Petar Gracin, 3 dana; Cvita Krička, stara 75 godina; Ana Ceko, stara 73 godine; Nikola Jurić, 55 godina; Josip Surkalo, star 68 godina i Šime Orlović, 26 godina; Marko Dizdar, star 38 godina i Pava Bedrica, stara 78 godina.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI

Za Zagreb u 9.49, 19.08 i 22.42 sati (direktna kola). Za Beograd u 19.08 (direktna kola). Za Split u 2.46, 6.51 i 14.49 sati.

BRODOVI

Rijeka — Bar (brza) dolazak iz Rijeke srijedom u 4.15 sati, odlazak za Rijeku četvrtkom u 21.30 sati

Trst — Dubrovnik

dolazak iz Trsta ponedjeljkom i četvrtkom u 4.30 sati odlazak za Trst utorkom i subotom u 17. 45 sati (važi do 28. IX)

Rijeka — Bar

dolazak iz Rijeke subotom u 18.15 sati odlazak za Rijeku ponedjeljkom u 11.15 sati (važi do 26. IX)

AUTOBUSI

Za Zagreb u 19 i 20 sati. Za Rijeku u 4.15, 8.45, 9.45, 10.50, 11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20, 21.30, 22, 23.35 sati. Za Dubrovnik u 3, 5.30, 6, 8.30, 10, 11, 12 i 23.15 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Sibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIC

List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA —

Uredništvo: Sibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara - Tekući račun: Komunaln. banka Sibenik 346-1-8 — Telefon štamparije 22-28 i 29-53.